

Euroopan unionin virallinen lehti

C 160

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta
19. kesäkuuta 2010

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
II <i>Tiedonannot</i>		
EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT		
Euroopan komissio		
2010/C 160/01	Komission tiedonanto vapaaehtoisista järjestelmistä ja oletusarvoista EU:n biopolttoaineiden ja bionesteiden EU:n kestävyysjärjestelmässä	1
2010/C 160/02	Komission tiedonanto EU:n biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyysjärjestelmän täytäntöönpanosta käytännössä sekä biopolttoaineiden laskentasäännöistä	8
2010/C 160/03	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.5866 – Sun Capital/Beauty Business) ⁽¹⁾	17
IV <i>Tiedotteet</i>		
EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET		
Euroopan komissio		
2010/C 160/04	Euron kurssi	18

FI

Hinta:
3 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

2010/C 160/05	Päätös yhtiön ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA tervehdyttämistoimenpiteistä (Vakuutusyriytysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/17/EY 6 artiklan nojalla julkaistu ilmoitus)	19
---------------	--	----

V Ilmoitukset

YHTEISEN KAUPPAPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2010/C 160/06	Ilmoitus Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta	20
---------------	---	----

MUUT SÄÄDÖKSET

Euroopan komissio

2010/C 160/07	Ilmoitus henkilöille, yhteisöille ja elimille, jotka on lisätty Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon komission asetuksella (EU) N:o 532/2010	27
---------------	--	----

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

Komission tiedonanto vapaaehtoisista järjestelmistä ja oletusarvoista EU:n biopolttoaineiden ja bionesteiden EU:n kestävyysjärjestelmässä

(2010/C 160/01)

1. JOHDANTO

EU otti vuonna 2009 käyttöön sitovan kestävyysjärjestelmän, joka on lajissaan maailman kattavin ja edistynein. Uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä⁽¹⁾ vahvistetaan nämä biopolttoaineita ja bionesteitä koskevat kestävyyskriteerit. Biopolttoaineita koskevat vastaavat kriteerit vahvistetaan polttoaineiden laatua koskevassa direktiivissä⁽²⁾. Niitä sovelletaan sekä EU:ssa tuotettuihin että EU:hun tuotuihin biopolttoaineisiin/bionesteisiin. Jäsenvaltioiden vastuulla on varmistaa, että talouden toimijat huolehtivat kestävyyskriteerien noudattamisesta, kun biopolttoaineet/bionesteet otetaan huomioon tapauksissa⁽³⁾, jotka on lueteltu uusiutuvien energialähteiden direktiivissä, polttoainelaatudirektiivissä, yhteisön suuntaviivoissa valtiosta ympäristönsuojelulle⁽⁴⁾ ja henkilöautojen hiilidioksidipäästöjä koskevassa asetuksessa⁽⁵⁾.

Kestävyysjärjestelmään kuuluu kaksi välinettä, joiden tarkoituksena on vähentää talouden toimijoille koituvaa hallinnollista taakkaa:

1. mahdollisuus käyttää tunnustettuja ”vapaaehtoisia järjestelmiä” tai ”kahdenvälisiä ja monenvälisiä sopimuksia” sen osoittamiseen, että joitakin tai kaikkia kestävyyskriteereitä noudatetaan, ja
2. mahdollisuus käyttää direktiivissä vahvistettuja ”oletusarvoja” sen osoittamiseen, että kasvihuonekaasujen päästövähennyksiin liittyvää kestävyyskriteeriä noudatetaan.

Komissio voi päättää, että vapaaehtoiset järjestelmät tai unionin tekemät kahden- ja monenväliset sopimukset sisältävät tarkkaa tietoa kestävyyskriteereistä. Komissio voi lisätä uusille biopolttoaineiden/bionesteiden tuotantomenetelmille oletusarvoja ja ajantasaistaa olemassa olevia arvoja. Tässä tiedonannossa esitetään, kuinka komissio aikoo suorittaa velvoitteensa, jotka johtavat tällaisiin päätöksiin. Siinä annetaan tietoja jäsenvaltioille, kolmansille maille, talouden toimijoille ja kansalaisjärjestöille.

Tämän tiedonannon rinnalla komissio on antanut tiedonannon EU:n biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyysjärjestelmän täytäntöönpanosta käytännössä sekä biopolttoaineiden laskentasaännöistä⁽⁶⁾. Sen tarkoituksena on helpottaa kestävyysjärjestelmän yhtenäistä täytäntöönpanoa.

Tässä tiedonannossa käytetään uusiutuvien energialähteiden direktiivin artiklojen numerointia säännöksiin viitattaessa. Taulukko osoittaa, missä kohdassa biopolttoaineita koskevat vastaavat säännökset ovat polttoainelaatudirektiivissä. Kun tässä tiedonannossa viitataan ’direktiiviin’, tarkoitetaan uusiutuvien energialähteiden direktiiviä. Kun polttoainelaatudirektiivissä on vastaava säännös, viittaukset koskevat vastaavasti kyseistä direktiiviä.

Taulukko 1: Artiklat ja liitteet, joihin tässä tiedonannossa viitataan

Uusiutuvien energialähteiden direktiivi	Polttoainelaatudirektiivi
17 artikla: Biopolttoaineita ja bionesteitä koskevat kestävyyskriteerit	7b artikla: Biopolttoaineita koskevat kestävyyskriteerit

⁽¹⁾ Direktiivi 2009/28/EY.⁽²⁾ Direktiivi 98/70/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/30/EY.⁽³⁾ Lisätietoja on saatavilla http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm⁽⁴⁾ EUVL C 82, 1.4.2008, s. 1.⁽⁵⁾ Asetus (EY) N:o 443/2009.⁽⁶⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 8.

Uusiutuvien energialähteiden direktiivi	Polttoainelaatudirektiivi
18 artikla: Biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyyskriteerien noudattamisen todentaminen	7c artikla: Biopolttoaineita koskevien kestävyyskriteerien noudattamisen todentaminen
19 artikla: Biopolttoaineiden ja bionesteiden kasvihuonekaasuvaikutuksen laskeminen	7d artikla: Biopolttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskeminen
24 artikla: Avoimuusfoorumi ⁽¹⁾	ei ole ⁽²⁾
25 artikla: Komiteat	ei ole
Liite V: Biopolttoaineiden, bionesteiden ja niiden fossiilisten vertailukohtien kasvihuonekaasuvaikutuksen laskemista koskevat säännöt	Liite IV: Biopolttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskemista koskevat säännöt

⁽¹⁾ Internet-osoitteessa: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm
⁽²⁾ Komissio aikoo julkaista asiakirjat, joilla on merkitystä polttoainelaatudirektiivin alalla, myös kyseisen direktiivin internetsivulla.

2. VAPAAEHTOISET JÄRJESTELMÄT

Talouden toimijoiden on osoitettava jäsenvaltioille, että kasvihuonekaasupäästövähennyksiin, biologiselta monimuotoisuudeltaan rikkaaseen maahan ja maahan, johon on sitoutunut paljon hiiltä ⁽¹⁾, liittyviä kestävyyskriteereitä noudatetaan ⁽²⁾. Tämä voidaan toteuttaa kolmella tavalla:

1. Talouden toimijat voivat toimittaa tiedot asiasta vastaavalle kansalliselle viranomaiselle kyseisen jäsenvaltion vahvistamien vaatimusten (ns. kansallinen järjestelmä) mukaisesti ⁽³⁾.
2. Talouden toimijat voivat käyttää ns. vapaaehtoista järjestelmää, jonka komissio on tunnustanut tarkoitukseen sopivaksi ⁽⁴⁾.
3. Talouden toimijat voivat osoittaa kriteerien noudattamisen unionin ja kolmansien maiden välillä tehtyjen kahden- tai monenvälisen sopimusten mukaisesti, jotka komissio on tunnustanut tarkoitukseen soveltuviksi ⁽⁵⁾.

Vapaaehtoisen järjestelmän olisi katettava joitakin direktiivissä säädettyjä kestävyyskriteereitä tai ne kaikki ⁽⁶⁾. Se voi kattaa myös muita kestävyteen liittyviä seikkoja ⁽⁷⁾, jotka eivät sisälly direktiivin kriteereihin ⁽⁸⁾.

Saadessaan pyynnön vapaaehtoisen järjestelmän tunnustamiseksi komissio arvioi, täyttääkö kyseinen järjestelmä asiaa koskevat vaatimukset. Seuraavassa kuvataan tätä arviointimenettelyä.

⁽¹⁾ 17 artiklan 2–5 kohta.

⁽²⁾ 18 artiklan 1 kohta.

⁽³⁾ 18 artiklan 3 kohta.

⁽⁴⁾ 18 artiklan 4 kohdan toinen alakohta; 18 artiklan 7 kohta.

⁽⁵⁾ 18 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta; 18 artiklan 7 kohta.

⁽⁶⁾ Vapaaehtoisten järjestelmien ei odoteta kattavan EU:n maanviljelijöitä koskevia maatalous- ja ympäristövaatimuksia ja -standardeja (17 artiklan 6 kohta). Ks. kestävyysjärjestelmän täytäntöönpanosta käytännössä annetun tiedonannon kohta 2.2.

⁽⁷⁾ Tämä voisi sisältää 18 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut seikat.

⁽⁸⁾ Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan voi käyttää muiden kestävyteen liittyvien seikkojen sisällyttämistä vapaaehtoisen järjestelmään perusteena kieltäytymiselle ottamasta huomioon biopolttoaineita/bionesteitä, jotka eivät kuulu kyseisen järjestelmän piiriin, jos tällaiset biopolttoaineet/bionesteeit ovat direktiivissä säädettyjen kestävyyskriteerien mukaisia.

2.1 Arviointi- ja tunnustamismenettely

Järjestelmien arvioimiseksi komission aikomuksena on

- käynnistää arviointi vastaanotettuaan arviointipyyntöä;
- arvioida järjestelmä sen alkuperään katsomatta eli välittämättä esim. siitä, onko sen kehittäjä julkinen vai yksityinen tahon;
- arvioida järjestelmä välittämättä siitä, kattaako joku toinen järjestely jo samantyyppiset raaka-aineet, alueet jne.;
- tarkastella järjestelmää direktiivissä säädettyjä kestävyyskriteereitä ⁽⁹⁾ ja seuraavassa jaksossa esitettyjä arviointi- ja tunnustamisvaatimuksia vasten;
- arvioida, voiko järjestelmä tuottaa tarkkaa tietoa myös muista kuin direktiivin kestävyyskriteereillä ⁽¹⁰⁾ katetuista kestävyteen liittyvistä seikoista ⁽¹¹⁾;

Jos arviointi osoittaa, että järjestelmä on kestävyyskriteerien ja arviointi- ja tunnustamisvaatimusten mukainen, komission aikomuksena on

- käynnistää menettely ⁽¹²⁾ komission päätöksen hyväksymiseksi;

⁽⁹⁾ Pyyntöön toimittavan organisaation on ilmoitettava, minkä 17 artiklan 2–5 kohdassa säädetyn kriteerin (tai siihen liittyvän näkökohdan) ja minkä 18 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa tulevassa komission päätöksessä vahvistettujen tietojen osalta tunnustusta pyydetään.

⁽¹⁰⁾ Ks. 18 artiklan 4 kohdan toinen alakohta. Pyyntöön toimittavan organisaation on ilmoitettava, kattaako heidän arvioitavaksi toimittamansa järjestelmä tällaisia seikkoja.

⁽¹¹⁾ Komissio ei välttämättä tee näin välittömästi mutta toteutettavuudesta riippuen kuitenkin mahdollisimman pian.

⁽¹²⁾ Menettelyyn osallistuu 25 artiklan 2 kohdan nojalla perustettu biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyttä käsittelevä komitea.

- tunnustaa järjestelmä sen alkuperään katsomatta eli välittämättä esim. siitä, onko sen kehittäjä julkinen vai yksityinen tahon;
- tunnustaa järjestelmä välittämättä siitä, kattaako joku toinen järjestely jo samantyyppiset raaka-aineet, alueet jne.;
- hyväksyä järjestelmä pääsääntöisesti enintään viideksi vuodeksi ⁽¹⁾;
- täsmentää päätöksessä, minkä osan tai mitkä osat direktiivissä säädetystä kestävyyskriteereistä järjestelmä kattaa;
- täsmentää päätöksessä, sisältääkö järjestelmä tarkkaa tietoa muista kestävyteen liittyvistä seikoista ja jos, niin mistä ⁽²⁾;
- julkaista komission avoimuusfoorumilla viittaus päätökseen, kun päätös on julkaistu EU:n virallisessa lehdessä.

Jos arvioinnissa todetaan, ettei järjestelmä ole vaatimustenmukainen, komissio ilmoittaa tästä arviointipyyynnön toimittajalle.

Jos vapaaehtoisen järjestelmän sisältöä tunnustamisen jälkeen muutetaan tavalla, joka saattaa vaikuttaa alkuperäisen tunnustamisen perusteisiin, tällaisista muutoksista on ilmoitettava komissiolle. Näin komissio voi arvioida, pidetäänkö alkuperäinen tunnustaminen voimassa.

2.2 Arviointi- ja tunnustamismenettely

Vapaaehtoisen järjestelmän olisi katettava direktiivissä säädetty kestävyyskriteerit kokonaan tai osittain ⁽³⁾. Järjestelmään tulisi sisältyä todentamisjärjestelmä ⁽⁴⁾, jota koskevat vaatimukset esitetään tässä jaksossa.

2.2.1 Dokumenttien hallinta

Ehtona vapaaehtoisiin järjestelmiin osallistumiselle tulisi olla seuraavaa:

- talouden toimijoilla on tarkastettavissa oleva järjestelmä näytöistä, joilla ne perustelevat väittämänsä;
- talouden toimijat säilyttävät tällaisen näytön vähintään viiden vuoden ajan; ja
- talouden toimijat ottavat velvoitteekseen valmistella kaikki tällaisen näytön tarkastuksessa tarvittavat tiedot.

⁽¹⁾ 18 artiklan 6 kohta.

⁽²⁾ Ainakin 18 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa mainittujen osalta.

⁽³⁾ Ks. alaviite [15].

⁽⁴⁾ Tässä tiedonannossa termit "tarkastus"/"tarkastaja" ja "todentaminen"/"todentaja" tarkoittavat keskenään samaa asiaa.

Tarkastettavissa olevan järjestelmän tulisi yleisesti ottaen olla laatujärjestelmä, joka perustuu tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista tehdyn päätöksen ⁽⁵⁾ liitteessä II olevan Moduuli D1:n ("Tuotantoprosessin laadunvarmistus") kohtiin 2 ja 5.2.

2.2.2 Riippumattoman tarkastuksen riittävä taso

Vapaaehtoisessa järjestelmässä olisi pääsääntöisesti varmistettava, että talouden toimijoiden toiminta tarkastetaan ennen kuin niiden sallitaan osallistua järjestelmään ⁽⁶⁾.

Tällaiset tarkastukset – erityisesti pienviljelijöiden, tuottajajärjestöjen ja osuuskuntien tapauksessa – voidaan suorittaa ns. ryhmätarkastuksina. Näissä tapauksissa kaikki asiaan liittyvät yksiköt voidaan tarkastaa muutaman yksikön otoksen ⁽⁷⁾ perusteella käyttäen tarvittaessa tätä tarkoitusta varten kehitettyä standardia ⁽⁸⁾. Järjestelmän maasidonnaisten kriteerien noudattamista koskeva ryhmätarkastus voidaan hyväksyä ainoastaan, jos kyseiset alueet sijaitsevat lähellä ja ovat piirteiltään samankaltaiset. Kasvihuonekaasupäästövähennysten laskemisessa voidaan hyväksyä ryhmätarkastus ainoastaan, kun yksiköillä on samankaltaiset tuotantojärjestelmät ja tuotteet.

Lisäksi vapaaehtoisessa järjestelmässä olisi säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa tarkastettava takautuvasti otos järjestelmän mukaisesti tehtyjä väittämiä ⁽⁹⁾. Todentajien vastuulla on määrittellä, kuinka suuri otoksen on oltava, jotta saavutetaan todentamislausunnon antamiseen tarvittava luotettavuustaso.

Molempia edellä mainittuja tarkastustyyppisiä varten olisi valittava todentaja,

- joka on ulkopuolinen: tarkastusta ei suoriteta talouden toimija eikä järjestelmä itse;
- joka on riippumaton: tarkastajat ovat riippumattomia tarkastettavasta toiminnasta ja vailla eturistiriitoja;
- jolla on tarvittavat perustaidot: todentajana toimivalla elimellä on oltava tarkastustyössä vaadittavat perustaidot; ja
- jolla on tarvittavat erityistaidot: tarkastajilla on oltava erityistaidot, joita järjestelmän kriteereihin liittyvän tarkastuksen suorittaminen vaatii.

⁽⁵⁾ Päätös N:o 768/2008/EY.

⁽⁶⁾ Tästä säännöstä voidaan poiketa tiettyjen järjestelmien joidenkin erityispiirteiden vuoksi (esimerkiksi järjestelmien, jotka sisältävät vain kasvihuonekaasulaskelmien standardiarvoja). Tämä olisi näissä tapauksissa selkeästi selitettävä, kun järjestelmä toimitetaan tunnustettavaksi.

⁽⁷⁾ Todentajien vastuulla on määrittellä, kuinka suuri otoksen on oltava, jotta se on tarpeeksi luotettava.

⁽⁸⁾ Esim. ISEALin (*International Social and Environmental Accreditation and Labelling Alliance*) standardi P035, jolla määritellään tuottajaryhmien sertifiointia koskevat yhteiset vaatimukset.

⁽⁹⁾ Otoksen olisi valittava eri jaksoilla eri toimijoita.

Vapaaehtoisten järjestelmien tunnustamispyynnöissä on osoitettava, kuinka edellä mainitut seikat taataan todentajaa/todentajia valittaessa. Osoittamistavat on esitetty taulukossa 2.

On suositeltavaa muttei välttämätöntä, että tarkastajilla on – mahdollisuuksien ja tarkoituksenmukaisuuden rajoissa – sellaisia tarkastuksia koskeva akkreditointi, joita heidän on määrä tehdä ⁽¹⁾.

Taulukko 2: Esimerkkejä tavoista osoittaa tarkastajien vaatimustenmukaisuus

Todentajan piirre	Katetut vaatimukset
Kokemus tarkastusten tekemisestä ISO ⁽¹⁾ 19011 -standardin mukaisesti; standardissa annetaan suuntaviivat ympäristö- ja/tai laatujohtamisjärjestelmien tarkastamiseen	— riippumattomuus — asiaan liittyvät perustaidot — direktiivin kriteereihin ja muihin ympäristökysymyksiin liittyvät erityistaidot
Akkreditointi ISO 14065 –standardin mukaisesti; standardissa vahvistetaan kasvihuonekaasujen validointi- ja todentamiselimiä koskevat akkreditointiin tai muuhun tunnistamiseen tarvittavat vaatimukset ⁽²⁾ .	— riippumattomuus — asiaan liittyvät perustaidot — kasvihuonekaasuja koskeviin väittämiin liittyvät erityistaidot
Kokemus kasvihuonekaasuihin liittyvien väittämien validointia ja todentamista varten laadittuja eritelmiä ja ohjeita koskevan ISO 14064-3 -standardin mukaisten tarkastusten suorittamisesta.	— riippumattomuus — asiaan liittyvät perustaidot — kasvihuonekaasuja koskeviin väittämiin liittyvät erityistaidot
Kokemus muita varmennustoimeksiantoja kuin tilintarkastuksia tai historiallisten taloudellisten tietojen tarkastelua koskevan kansainvälisen varmennustoimeksiantostandardin (<i>International Standard on Assurance Engagements</i> , ISAE) mukaisten tarkastusten suorittamisesta	— riippumattomuus — asiaan liittyvät perustaidot
Tuotesertifiointijärjestelmiä käyttäville elimille vahvistettuja yleisiä vaatimuksia ⁽³⁾ koskevan ISO-standardiohjeen 65 mukainen akkreditointi ⁽⁴⁾ .	— riippumattomuus — asiaan liittyvät perustaidot

⁽¹⁾ Kansainvälinen standardisointijärjestö (*International Organisation for Standardization*).

⁽²⁾ Tämän standardin mukainen akkreditointi sisältää usein myös erityisen "kasvihuonekaasuohjelman", kuten EU:n päästökauppajärjestelmän, mukaisen akkreditoinnin. Tällaisessa tapauksessa kyseisen ohjelman lisävaatimuksia ei tarvitse ottaa huomioon tämän taulukon tarkoituksia varten. Niitä ei tule ottaa huomioon, jos ne ovat direktiivin vastaisia.

⁽³⁾ Vastaava eurooppalainen standardi on EN 45011.

⁽⁴⁾ Tämän standardin mukainen akkreditointi sisältää usein myös esimerkiksi tuotetta koskevien erityisvaatimusten mukaisen akkreditoinnin. Tällaisessa tapauksessa kyseisen ohjelman lisävaatimuksia ei tarvitse ottaa huomioon tämän taulukon tarkoituksia varten. Niitä ei tule ottaa huomioon, jos ne ovat direktiivin vastaisia.

Komissiolle toimitetuissa tunnustamispyynnöissä olisi osoitettava, että tarkastukset suunnitellaan ja suoritetaan ja niistä raportoidaan asianmukaisesti. Tähän tarkoittaa yleensä sitä, että tarkastaja

- yksilöi, mitkä talouden toimijan suorittamat toimet ovat järjestelmän kriteerien kannalta olennaisia;
- yksilöi, mitkä talouden toimijan ovat olennaisia ja miten ne on organisoitu kyseisen vapaaehtoisen järjestelmän kriteereihin nähden, ja tarkastaa, että tarvittavat valvontajärjestelmät toimivat asianmukaisesti;
- määrittelee vähintään ns. rajoitetun varmennustason ⁽²⁾ talouden toimijan toiminnan luonteen ja monimutkaisuuden mukaisesti;
- analysoi riskit, jotka voivat johtaa olennaisiin virhetulkintoihin, todentajan ammatillisen tietämyksen ja talouden toimijan toimittamien tietojen perusteella;

⁽¹⁾ Tällaisen akkreditoinnin voi saada esimerkiksi kansainvälisen akkreditointifoorumin (*International Accreditation Forum*) jäseniltä, asetuksen (EY) N:o 765/2008 4 artiklassa tarkoituilta akkreditointielimiltä tai elimiltä, joilla on kahdenvälinen sopimus eurooppalaisten akkreditointielinten yhteistyöjärjestön (*European co-operation for Accreditation*) kanssa.

⁽²⁾ Ns. rajallisella varmennustasolla riski on vähennetty hyväksyttävälle tasolle, johon perustuu kielteinen ilmaisu tarkastajan lausunnossa (esimerkki: "arviointimme yhteydessä ei tullut esille seikkoja, jotka antaisivat syytä epäillä, että näytössä on virheitä"), kun taas ns. kohtuullisella varmennustasolla riski on vähennetty riittävän alhaiselle tasolle, jolla ilmaisu on myönteinen (esimerkki: "arviointimme perusteella todisteisiin ei liity olennaisia virhetulkintoja"). (Ks. ISEA 3000).

- laatii todentamissuunnitelman, joka on oikeassa suhteessa riskianalyyysiin ja talouden toimijain laajuuteen ja monimutkaisuuteen ja jossa määritellään kyseisen talouden toimijain laitoksissa sovellettavat näytteenottomenetelmät;
- toteuttaa todentamissuunnitelman keräämällä näyttöä määriteltyjen näytteenottomenetelmien mukaisesti sekä kaikki asiaan kuuluva lisänäyttö, jota käytetään todentajan todentamispäätelmien perustana;
- pyytää talouden toimijaa antamaan jäljitysketjun mahdolliset puuttuvat osat, selittämään päästötietojen vaihtelun syyt tai tarkistamaan väittämiä tai laskelmia ennen lopullisen todentamispäätelmän tekemistä.

2.2.3 Ainetasejärjestelmä

Biopolttoainesten/bionestien tuotantoketjussa on tyypillisesti monta vaihetta pellolta polttoainejakeluun. Raaka-aine muutetaan usein ensin joksikin välituotteeksi ja sitten vasta lopputuotteeksi. Direktiivin vaatimusten noudattaminen on osoitettava suhteessa lopputuotteeseen. Tämän osoittamiseksi väittämät on tehtävä suhteessa käytettyyn raaka-aineeseen ja/tai käytettyihin välituotteisiin.

Raaka-aineita tai välituotteita koskeva tieto tai niitä koskevat väittämät yhdistetään lopputuotteita koskeviin väittämiin ns. alkuperäketjumenetelmällä (*chain of custody*). Alkuperäketju sisältää yleensä kaikki vaiheet raaka-ainetuotannosta polttoaineen saattamisesta kulutukseen. Direktiivissä alkuperäketjumenetelmäksi on vahvistettu ainetasemenetelmä⁽¹⁾.

Vapaaehtoisessa järjestelmässä olisi edellytettävä, että ainetasemenetelmän todentaminen ja järjestelmän kriteerien oikean noudattamisen todentaminen suoritetaan samanaikaisesti⁽²⁾. Tähän olisi sisällyttävä ainetasejärjestelmän vaatimusten täyttämiseksi mahdollisesti käytetyn näytön tai järjestelmien todentaminen.

Ainetasejärjestelmä on⁽³⁾ järjestelmä, jossa ”erille” on osoitettu ”kestävyysominaisuuksia”. Kestävyysominaisuuksiin voi sisältyä esimerkiksi seuraavaa:

- todisteet direktiivin kestävyyskriteerien noudattamisesta; ja/tai
- ilmoitus siitä, että käytetyt raaka-aineet on saatu direktiivissä säädettyjen maasidonnaisten kestävyyskriteerien mukaisesti; ja/tai
- kasvihuonekaasupäästöjä kuvaava luku; ja/tai

⁽¹⁾ 18 artiklan 1 kohta.

⁽²⁾ Vapaaehtoisessa järjestelmässä ei tarvitse edellyttää tätä, jos se kattaa alkuperäketjusta ainoastaan yhden osan (esim. raaka-ainetuotannon sijainnin).

⁽³⁾ 18 artiklan 1 kohdan mukaan.

- kuvaus käytetyistä raaka-aineista⁽⁴⁾; ja/tai

- seuraavanlainen ilmoitus: ”tuotannolle on myönnetty X-tyypin todistus tunnustetussa vapaaehtoisessa järjestelmässä Y”; tms.

Kestävyysominaisuuksiin olisi sisällyttävä tieto raaka-aineiden alkuperämaasta lukuun ottamatta bionesteitä, joiden osalta tätä ei vaadita⁽⁵⁾.

Jos eri kestävyysominaisuudet omaavia eriä (tai eriä, joilla tällaisia ominaisuuksia ei ole) yhdistetään⁽⁶⁾, kunkin erän koko⁽⁷⁾ ja kestävyysominaisuudet ovat liitettävissä seokseen⁽⁸⁾. Jos seos jaetaan, kuhunkin siitä erotettuun erään voidaan liittää mikä tahansa kestävyysominaisuusyhdistelmä⁽⁹⁾ (koot ilmoitettava), kunhan seoksesta erotettujen erien joukon kestävyysominaisuusyhdistelmien koot ovat samat kuin seoksessa. ”Seos” voi olla missä muodossa tahansa, jossa erät tavallisesti ovat kosketuksessa keskenään, kuten kontissa, prosessointiin tai logistiikkaan liittyvässä laitoksessa tai paikassa (joka määritellään maantieteelliseksi sijaintipaikaksi, jolla on selkeät rajat, joiden sisällä tuotteet voivat sekoittua).

Järjestelmän tase voi olla ajallisesti pysyväisluonteinen, jolloin ei saa ilmetä ”vajetta” eli millään hetkellä ei saa esiintyä tilannetta, jossa seoksesta on otettu enemmän kestävästä aineesta kuin sitä on lisätty. Vaihtoehtoisesti tase voidaan saavuttaa tarkoituksenmukaisen ajanjakson kuluessa ja se todennetaan säännöllisesti. Molemmissa tapauksissa on oltava asianmukaiset järjestelyt, joilla taseen ylläpito varmistetaan.

2.3 Epätyypilliset vapaaehtoiset järjestelmät

Kohdassa 2.2 kuvataan vaatimukset, joita komissio aikoo arvioida tunnustukseen ns. tyypillisiä vapaaehtoisia järjestelmiä, jotka kattavat suoraan yhden tai useamman direktiivin kriteerin. Ns. epätyypilliset järjestelmät voivat olla monenlaisia: esimerkiksi karttoja, jotka osoittavat tiettyjen alueiden olevan kriteerin mukaisia tai sen vastaisia; laskentamenetelmiä kasvihuonekaasupäästövähennysten arviointia varten; tai tiettyyn raaka-aineeseen liittyvän maanviljelyn kasvihuonekaasujen alueellisia arvoja. Näitä järjestelmiä varten komissio määrittelee tarkoituksenmukaisen arviointimenettelyn vastaanotettuaan pyynnön tällaisen

⁽⁴⁾ Esim. oletusarvoa koskeva väittämä.

⁽⁵⁾ Ks. polttoainelaatudirektiivin 7 a artiklan 1 kohdan a alakohta.

⁽⁶⁾ Kun samat kestävyysominaisuudet omaavia eriä yhdistetään, vain erän kokoa mukautetaan sen mukaisesti. Kestävyysominaisuudet ovat todennäköisesti samat silloin, kun käytetään samoja raaka-aineita sekä ”oletusarvoja” tai ”alueellisia todellisia arvoja”.

⁽⁷⁾ Jalostuksen tai hävikin tapauksessa erän koon mukauttamisessa on käytettävä asianmukaisia muuntokertoja.

⁽⁸⁾ Näin ollen jos ominaisuuksiin sisältyy kasvihuonekaasupäästöjä kuvaavat eri luvut, ne pidetään erillään; näistä luvuista ei voida laskea keskiarvoja kestävyysvaatimusten täyttymisen osoittamiseksi.

⁽⁹⁾ Tämä tarkoittaa, että kun ”kestävyysominaisuutena” on raaka-aineen kuvaus, esimerkiksi ”rapsi”, kyseinen ominaisuus voi olla eri kuin mitä erä konkreettisesti sisältää, esimerkiksi rapsi- ja auringonkukkaöljyn sekoitusta.

järjestelmän tunnustamiseksi. Komissio tutkii, voidaanko soveltaa edellä esitettyjä periaatteita ja vaatimuksia vai onko tällaisia järjestelmiä tarkasteltava toisin.

2.4 Ajantasaistaminen

Kokemusta arvioinnista saadaan vasta sen alettua, joten joustavuus lienee tarpeen. Komissio voi tarkastella uudelleen tässä esitettyä menettelyä saadun kokemuksen ja markkinakehityksen perusteella, mukaan luettuna standardointielimissä tehty työ. Tällaisissa tapauksissa komission aikomuksena on selostaa asiaa tarvittaessa avoimuusfoorumilla.

2.5 Bionesteitä koskevat vapaaehtoiset järjestelmät

Bionesteiden osalta komissio ei voi nimenomaisesti tunnustaa vapaaehtoisia järjestelmiä maasidonnaista kriteeriä koskevan tarkan tiedon lähteiksi⁽¹⁾. Jos komissio kuitenkin katsoo vapaaehtoisen järjestelmän tarjoavan tarkkaa tietoa biopoltoaineista, komissio rohkaisee jäsenvaltioita hyväksymään kyseiset järjestelmät myös bionesteiden osalta.

2.6 Kahden- ja monenvälisten sopimusten tunnustaminen

Unioni voi tehdä kolmansien maiden kanssa kahden- tai monenvälisiä sopimuksia, joissa määrätään kestävyyskriteereistä direktiivin kestävyyskriteerijä koskevia säännöksiä vastaavalla tavalla⁽²⁾. Tällainen sopimus on sen tekemisen jälkeen tunnustettava direktiivin tarkoituksia varten vapaaehtoisten järjestelmien tunnustamismenettelyä vastaavalla tavalla⁽³⁾. Tässä menettelyssä voidaan ottaa huomioon soveltuvat osat jaksosta 2.2.2.

3. OLETUSARVOT

Direktiivi sisältää ns. oletusarvot, joita talouden toimijat voivat käyttää osoittaakseen, että kasvihuonekaasupäästövähennysten kestävyyskriteerijä noudatetaan. Tämä vähentää talouden toimijoille koituvaa hallinnollista taakkaa, koska yritykset voivat valita, käyttävätkö ne tällaisia ennalta määritettyjä arvoja todellisten arvojen laskemisen sijaan⁽⁴⁾. Oletusarvot on määritetty varovaisen arvion mukaan, jotta voidaan välttää tilanteet, joissa talouden toimija – oletusarvoja käyttäessään – ilmoittaisi todellisia arvoja edullisemmat arvot. Oletusarvoja voidaan ajantasais- ta teknologisen ja tieteellisen edistyksen mukaan⁽⁵⁾.

3.1 Oletusarvojen laskemisen tausta

Direktiivissä säädetyt oletusarvot rakentuvat seuraaville kolmelle osatekijälle: tieteellisille tiedoille, direktiivissä säädetyille menetelmille⁽⁶⁾ ja säännölle, jonka mukaisesti tyypilliset arvot muu-

tetaan oletusarvoiksi. Tiettyä biopoltoaine-/bionestetuotantoketjua koskevat tieteelliset tiedot käsitellään näiden menetelmien mukaisesti tyypillisen arvon laskemiseksi kyseiselle tuotannolle. Tyypilliset arvot muutetaan varovaisiksi oletusarvoiksi soveltamalla tuotannon prosessivaiheesta aiheutuviin päästöihin tekijää + 40 %. Tällaista tekijää ei sovelleta tuotannon kuljetus- ja jakeluvaiheen päästöihin, koska niiden osuus kokonaispäästöistä on pieni⁽⁷⁾. Tekijää ei sovelleta myöskään viljelyvaiheeseen, koska tämän vaiheen osalta varovaisuuden periaatteesta huolehditaan asettamalla tiettyjä rajoituksia oletusarvojen käytölle⁽⁸⁾.

3.2 Oletusarvojen ajantasaistaminen ja lisääminen

Tieteelliset tiedot kerää joukko riippumattomia asiantuntijoita⁽⁹⁾, ja ne julkaistaan yhteisen tutkimuskeskuksen internetsivulla⁽¹⁰⁾. Tietoja koskevat huomiot on esitettävä tieteellisin perusteluin suoraan kyseisille asiantuntijoille, jotta tietoja voidaan tarkastella asianmukaisesti seuraavalla ajantasaistuskierroksella⁽¹¹⁾.

Direktiivi sisältää sekä

- ”yleiset tuotantoketjut”, eli tuotannon, jonka ominaisuudet määräytyvät raaka-ainetyypin ja biopoltoaine-/bionestetyypin mukaan, kuten ”etanoli sokerijuurikkaasta”, ja
- ”erityiset tuotantoketjut”, eli tuotannon, jonka ominaisuudet määräytyvät erityiskuvausten perusteella, kuten ”etanoli vehnästä (olki prosessipoltoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)”.

Komissio aikoo vahvistaa oletusarvoja myös muille yleisille tuotantoketjuille, jos

- niillä on EU:n markkinoilla merkittävä asema ja on olemassa vähintään yksi laitos/tuotantoketju, tai kyseessä on yleinen tuotantoketju, jonka luotettavasti voidaan olettaa tulevan EU:ssa käyttöön lähitulevaisuudessa; ja
- asiasta on saatavilla riippumattomien asiantuntijoiden mielestä riittävän laadukkaita ja luotettavia relevantteja tietoja.

Erityisten tuotantoketjujen lisäämisessä komissio aikoo ottaa huomioon kaksi lisäehto:

- onko erityisten ja yleisten tuotantoketjujen oletusarvojen välinen ero suuri ja

⁽⁷⁾ Ks. 19 artiklan 7 kohdan a alakohta.

⁽⁸⁾ 19 artiklan 2–4 kohta.

⁽⁹⁾ Komission yhteisen tutkimuskeskuksen (YTK) ympäristö- ja kestävyysinstituutti osana JEC-yhteenliittymää, jonka muodostavat komission yhteinen tutkimuskeskus, autovalmistajien eurooppalainen tutkimus- ja kehitysluotto EUCAR ja öljy-yhtiöiden eurooppalainen jalostuksen ympäristö-, terveys- ja turvallisuusasioita käsittelevä liitto CONCAWE.

⁽¹⁰⁾ http://re.jrc.ec.europa.eu/biof/html/input_data_ghg.htm Komission aikomuksena on julkaista avoimuusfoorumillaan taulukko, joka osoittaa oletusarvojen laskelmat kyseisten tietojen osalta.

⁽¹¹⁾ Ks. uusiutuvien energialähteiden direktiivin johdanto-osan kappale 83.

⁽¹⁾ Ks. 18 artiklan 4 kohta ja siinä tehty viittaus 17 artiklan 3–5 kohtaan.

⁽²⁾ EU tekee kansainväliset sopimukset Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklassa määrätyn mekanismin mukaisesti.

⁽³⁾ 18 artiklan 4 kohta.

⁽⁴⁾ 19 artiklan 1 kohta.

⁽⁵⁾ 19 artiklan 7 kohta.

⁽⁶⁾ Liitteessä V oleva C osa

— (kun erityisen tuotantoketjun kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskeva oletusarvo on pienempi kuin yleisen tuotantoketjun vastaava arvo) arvioidaanko, että kyseisen yleisen tuotantoketjun mukaisesti tuotetun biopolttoaineen/bionesteen kulutuksesta EU:ssa vähintään kymmenesosa tuotetaan menetelmin, joista aiheutuu kyseisen tuotantoketjun oletusarvoja suuremmat päästöt.

Komissio ei aio ottaa käyttöön oletusarvoja erityisille tuotantoketjuille sen maantieteellisen sijainnin perusteella, jossa raaka-aineet tai biopolttoaine/bioneste tuotetaan, vaan pikemminkin erityisten käytäntöjen, teknologioiden jne. perusteella.

Komissio aikoo ajantasaistaa/lisätä oletusarvoja tarvittaessa kahden vuoden välein alkaen vuodesta 2010, komissiolta vaaditun asiaa koskevan kertomuksen yhteydessä vuonna 2012 ja tämän jälkeen tulevien biopolttoaineiden oletusarvojen osalta ⁽¹⁾ joka toinen vuosi. Olosuhteiden niin vaatiessa ajantasaistuksia voidaan kuitenkin tehdä myös muina aikoina. Valmistellessaan ajantasaistuksia ja lisäyksiä komissio arvioi, täyttyvätkö erityisten tuotantoketjujen sisällyttämiseksi asetetut edellä esitetyt ehdot. Sidosryhmät voivat ehdottaa tuotantoketjuja koskevia muutok-

sia tai uusien tuotantoketjujen sisällyttämistä saman menettelyn mukaisesti kuin tietoja koskevat huomiot esitetään (ks. edellä).

4. PÄÄTELMÄT

EU otti vuonna 2009 käyttöön sitovan kestävyysjärjestelmän, joka on lajissaan maailman kattavin ja edistynein. Tässä tiedonannossa komissio on esittänyt, kuinka se aikoo tulevina vuosina huolehtia talouden toimijoille koituvaa taloudellista taakkaa vähentämään suunnitelluista kestävyysjärjestelmän kahdesta väli- neestä: vapaaehtoisten järjestelmien ja kahden- tai monenvälis- ten sopimusten arvioinnista ja tunnustamisesta sekä oletusarvo- jen lisäämisestä ja ajantasaistamisesta. Tämän odotetaan helpot- tavan kestävyysjärjestelmän toimintaa. Vapaaehtoisilla järjestel- millä voi olla vaikutusta hyödykemarkkinoihin biopolttoaine- ja bionestemarkkinoita laajemmin, ja ne voivat sivuvaikutuksena parantaa maatalouden raaka-ainetuotannon ympäristökes- tävyyttä. Kahden- ja monenvälisillä sopimuksilla tätä vaikutusta voidaan entisestään voimistaa. Näiden EU:n uusiutuvaa energiaa koskevan politiikan alalla käynnistettyjen prosessien lisäksi ko- missio aikoo työskennellä kansainvälisillä foorumeilla edistääk- seen aktiivisesti kestävyyskriteereiden käyttöönottoa koko maa- ilmassa.

⁽¹⁾ Liitteessä V olevissa B ja E osassa mainitut; ks. 19 artiklan 5 kohta.

Komission tiedonanto EU:n biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyysjärjestelmän täytäntöönpanosta käytännössä sekä biopolttoaineiden laskentasäännöistä

(2010/C 160/02)

1. EU BIOPOLTTOAINEIDEN JA BIONESTEIDEN KESTÄVYYSJÄRJESTELMÄ

EU:n uuden uusiutuvien energialähteiden politiikan myötä EU on ottanut käyttöön sitovan kestävyysjärjestelmän, joka on kattavin ja edistyksellinen maailmassa. Sitä sovelletaan sekä EU:ssa valmistettuihin että EU:hun tuotuihin biopolttoaineisiin ja bionesteisiin. Kestävyyskriteerit vahvistetaan uusiutuvien energialähteiden direktiivissä, joka annettiin vuonna 2009 ⁽¹⁾. Biopolttoaineita koskevat vastaavat kriteerit vahvistetaan polttoainelaatudirektiivissä ⁽²⁾.

Tässä tiedonannossa tarkastellaan sitä, miten jäsenvaltiot ja talouden toimijat voivat panna kestävyyskriteerit ja uusiutuvien energialähteiden direktiivissä säädetty biopolttoaineiden laskentasäännöt täytäntöön käytännössä. Tämä tiedonanto ei ole sitova, vaan se on laadittu jäsenvaltioiden avuksi helpottamaan kestävyyskriteerien yhdenmukaista täytäntöönpanoa. Tähän tiedonantoon on liitetty vapaaehtoisia järjestelmiä ja oletusarvoja käsittelevä tiedonanto sekä maaperän hiilivarantojen laskentaa koskevat komission suuntaviivat.

1.1 Johdanto tähän tiedonantoon

Kestävyyskriteereitä sovelletaan sekä EU:ssa valmistettuihin että EU:hun tuotuihin biopolttoaineisiin ja bionesteisiin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava kestävyyskriteerien täyttyminen, kun

- 1) biopolttoaineet/bionesteet otetaan huomioon arvioitaessa, saavutetaanko uusiutuvien energialähteiden direktiivissä säädetty uusiutuvien energialähteiden mukaiset tavoitteet ⁽³⁾,

- 2) biopolttoaineita/bionesteitä käytetään uusiutuvan energian velvoitteiden täyttämiseksi ⁽⁴⁾,
- 3) biopolttoaineiden/bionesteiden kulutusta tuetaan taloudellisesti ⁽⁵⁾,
- 4) biopolttoaineet otetaan huomioon arvioitaessa, saavutetaanko polttoainelaatudirektiivissä säädetty kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoite ⁽⁶⁾,
- 5) biopolttoaineille/bionesteille myönnetään investointi- ja/tai toimintatukea valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen yhteisön suuntaviivojen mukaisesti (ainoastaan biopolttoaineet) ⁽⁷⁾,
- 6) biopolttoaineet/bionesteet otetaan huomioon sovellettaessa vaihtoehtoisia polttoaineita käyttävistä ajoneuvoista annettuja säännöksiä, jotka sisältyvät henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevaan asetukseen (ainoastaan E85-bioetanol) ⁽⁸⁾.

Tähän tiedonantoon on liitetty maaperän hiilivarantojen laskentaa koskevat komission suuntaviivat ⁽⁹⁾ – sitova asiakirja, joka on hyväksytty uusiutuvien energialähteiden direktiivin liitteessä V olevan kohdan 10 mukaisesti – sekä vapaaehtoisia järjestelmiä ja oletusarvoja käsittelevä tiedonanto ⁽¹⁰⁾.

Tässä tiedonannossa käytettävillä artiklaviittauksilla tarkoitetaan uusiutuvien energialähteiden direktiivin säännöksiä. Jäljempänä oleva taulukko osoittaa, missä kohdassa uusiutuvien energialähteiden direktiivin biopolttoainesäännökset ovat polttoainelaatudirektiivissä. Kun tässä tiedonannossa viitataan ”direktiiviin” tarkoitetaan uusiutuvien energialähteiden direktiiviä. Kun polttoainelaatudirektiivissä on vastaava säännös, viittauksilla tarkoitetaan myös polttoainelaatudirektiiviä.

Taulukko: Artiklat ja liitteet, joihin tässä tiedonannossa viitataan

Uusiutuvien energialähteiden direktiivi	Polttoainelaatudirektiivi
2 artikla: Määritelmät	ei ole
5 artikla: Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden laskeminen	ei ole
17 artikla: Biopolttoaineita ja bionesteitä koskevat kestävyyskriteerit	7 b artikla: Biopolttoaineita koskevat kestävyyskriteerit

⁽¹⁾ Direktiivin 2009/28/EY 17 artikla.

⁽²⁾ Direktiivin 98/70/EY 7 b artikla, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/30/EY.

⁽³⁾ 17 artiklan 1 kohdan a alakohta. Asetuksessa (EY) N:o 1099/2008 mainitun ”energian loppukulutuksen” soveltamisalan mukaisesti tämä koskee kansainvälisessä lentoliikenteessä käytettäviä biopolttoaineita (joita myydään jäsenvaltioissa) mutta ei kansainvälisessä meriliikenteessä käytettäviä biopolttoaineita.

⁽⁴⁾ Ks. 17 artiklan 1 kohdan b alakohta; sellaisena kuin ”uusiutuvan energian velvoitteet” ovat määriteltyinä uusiutuvien energialähteiden direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa.

⁽⁵⁾ Ks. 17 artiklan 1 kohdan c alakohta; tavallisesti rahoitustukea myönnetään kansallisesta tukijärjestelmästä.

⁽⁶⁾ Polttoainelaatudirektiivin 7 a artikla.

⁽⁷⁾ EUVL C 82, 1.4.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Asetuksen (EY) N:o 443/2009 6 artikla.

⁽⁹⁾ EUVL L 151, 17.6.2010, s. 19.

⁽¹⁰⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

Uusiutuvien energialähteiden direktiivi	Polttoainelaatudirektiivi
18 artikla: Biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyyskriteerien noudattamisen todentaminen	7 c artikla: Biopolttoaineita koskevien kestävyyskriteerien noudattamisen todentaminen
19 artikla: Biopolttoaineiden ja bionesteiden kasvihuonekaasuvaikutuksen laskeminen	7 d artikla: Biopolttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskeminen
21 artikla: Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä liikenteessä koskevat erityissäännökset	ei ole
24 artikla: Avoimuusfoorumi ⁽¹⁾	ei ole ⁽²⁾
Liite III: Liikenteen polttoaineiden energiasisältö	ei ole
Liite V: Biopolttoaineiden, bionesteiden ja niiden fossiilisten vertailukohtien kasvihuonekaasuvaikutuksen laskemista koskevat säännöt	Liite IV: Biopolttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskemista koskevat säännöt

⁽¹⁾ Internet-osoite: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform/transparency_platform_en.htm
⁽²⁾ Komissio julkaisee kaikki polttoainelaatudirektiivin kannalta tärkeät asiakirjat myös mainittua direktiiviä käsittelevällä verkkosivulla.

2. KESTÄVYYSKRITEERIEN KOHDE JA SOVELTAMINEN

Direktiivissä säädetään kestävyyskriteereistä, jotka koskevat kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä ⁽¹⁾, biologiselta monimuotoisuudeltaan rikasta maata ⁽²⁾, maata, johon on sitoutunut paljon hiiltä ⁽³⁾ sekä hyvän maatalouden ja ympäristön käytäntöjä ⁽⁴⁾. Tämä tarkoittaa, ettei kriteereitä sovelleta kaikkiin biopolttoaineisiin/bionesteisiin vaan ainoastaan niihin, jotka mainitut tapaukset kattavat, vaikkakin mainitut tapaukset kattavat niistä tällä hetkellä selkeästi suurimman osan.

2.1 Kasvihuonekaasujen vähennyksiä ja maata koskevat kestävyyskriteerit

Jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita osoittamaan, että asianomaiset biopolttoaineet ja bionesteet täyttävät kasvihuonekaasujen vähennyksiä ja maata koskevat kestävyyskriteerit ⁽⁵⁾. Talouden toimijat voivat tehdä tämän kolmella tavalla:

- 1) toimittamalla toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle asiaa koskevaa tietoa jäsenvaltion asettamien vaatimusten mukaisesti ("kansallinen järjestelmä" – kullakin jäsenvaltiolla on oltava omansa) ⁽⁶⁾,
- 2) käyttämällä "vapaaehtoista järjestelmää", jonka komissio on tunnustanut tähän tarkoitukseen ⁽⁷⁾,
- 3) noudattamalla sellaisen kahden- tai monenvälisen sopimuksen määräyksiä, joka on tehty EU:n kanssa ja jonka komissio on tunnustanut tähän tarkoitukseen ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ 17 artiklan 2 kohta.

⁽²⁾ 17 artiklan 3 kohta.

⁽³⁾ 17 artiklan 4 ja 5 kohta.

⁽⁴⁾ 17 artiklan 6 kohta.

⁽⁵⁾ 18 artiklan 1 kohta.

⁽⁶⁾ 18 artiklan 3 kohta.

⁽⁷⁾ 18 artiklan 4 kohdan toinen alakohta ja 18 artiklan 7 kohta.

⁽⁸⁾ 18 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta ja 18 artiklan 7 kohta.

Eri kriteereiden täytyminen voidaan osoittaa eri menetelmillä.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mitkä talouden toimijat ovat velvollisia toimittamaan asianomaiset tiedot. Useimmista liikenteen polttoaineista peritään valmistevero, joka maksetaan kulu-tukseen luovuttamisen yhteydessä. ⁽⁹⁾ Vastuu biopolttoainetietojen toimittamisesta olisikin siksi oltava talouden toimijalla, jonka maksettavaksi valmistevero tulee. Tässä yhteydessä olisi oltava saatavilla tietoa kestävyyskriteereistä koko polttoaineketjun osalta ⁽¹⁰⁾.

Bionesteistä ja tietyistä – esimerkiksi sidonnaisajoneuvoissa tai lentoliikenteessä käytettävistä – biopolttoaineista voi olla tarpeen antaa erillisiä säädöksiä, joissa määritellään vastuullinen talouden toimija.

Jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita huolehtimaan siitä, että toimitetuille tiedoille tehdään riittävän tasoinen riippumaton tarkastus ⁽¹¹⁾. Tarkastusta ei kuitenkaan tarvitse teettää, jos talouden toimijat osoittavat kestävyyskriteereiden täyttymisen käyttämällä komission tunnustamaa vapaaehtoista järjestelmää tai noudattamalla kahden- tai monenvälisen sopimuksen määräyksiä. Jos talouden toimijat noudattavat kansallisessa lainsäädännössä säädettyä menettelyä, jäsenvaltioita pyydetään soveltamaan riittävän tasoiselle riippumattomalle tarkastukselle ja ainetasemenetelmälle ⁽¹²⁾ asetettuja vaatimuksia, jotka esitetään vapaaehtoisia järjestelmiä ja oletusarvoja käsittelevän tiedonannon kohdassa 2.2 ⁽¹³⁾.

⁽⁹⁾ Ks. direktiivi 2008/118/EY ja direktiivi 2003/96/EY.

⁽¹⁰⁾ Ainoa poikkeus voisi olla polttoaineen jakelusta aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt (jos tätä tietoa tarvitaan todellisen arvon laskemiseen). Siksi tässä yhteydessä olisi tarkoituksenmukaista käyttää standardikerrointa.

⁽¹¹⁾ 18 artiklan 3 kohta.

⁽¹²⁾ 18 artiklan 1 kohta.

⁽¹³⁾ On huomattava, että vapaaehtoisessa järjestelmässä yleensä varmistetaan, että talouden toimijat tarkastetaan ennen kuin ne saavat osallistua järjestelmään. Tällainen vaatimus ei ole tarpeen kansallisissa järjestelmissä, joissa kuitenkin voisi olla aiheellista ottaa huomioon talouden toimijoiden yksittäistapauksissa esittämiä vaateita.

2.2 EU:n viljelijöille asetetut maataloutta ja ympäristöä koskevat vaatimukset ja normit ⁽¹⁾

Kriteeriä, joka koskee EU:n viljelijöille asetettuja maataloutta ja ympäristöä koskevia vaatimuksia ja normeja, sovelletaan ainoastaan sellaisiin biopolttoaineisiin/bionesteisiin, jotka on valmistettu EU:sta peräisin olevista raaka-aineista. Toisin kuin muiden kriteereiden kohdalla, direktiivissä ei säädetä tämän kriteerin täyttymisen todentamisesta ⁽²⁾. Jäsenvaltioiden odotetaan varmistavan omien käytettävissä olevien valvontajärjestelmiensä ⁽³⁾ avulla, että viljelijät täyttävät nämä vaatimukset. Jos jäsenvaltion alueella toimii viljelijöitä, jotka toimittavat raaka-aineita biopolttoaineita/bionesteitä varten mutta jotka eivät kuulu valvontajärjestelmän piiriin, jäsenvaltion on sisällytettävä heidät sen piiriin.

Jos valvontajärjestelmä osoittaa, ettei tämä kriteeri täyty, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että tämä asia otetaan huomioon kohdassa 1 luetelluissa tapauksissa.

2.3 Kestävyysskriteereiden kattamat materiaalit

Kuten direktiivissä määritellään, "biopolttoaineilla" tarkoitetaan nestemäisiä tai kaasumaisia liikenteessä käytettäviä polttoaineita, jotka tuotetaan biomassasta, ja "bionesteillä" biomassasta muuhun energiakäyttöön kuin liikennettä varten tuotettuja nestemäisiä polttoaineita ⁽⁴⁾. Jälkimmäinen määritelmä kattaa siis ainoastaan nestemäiset polttoaineet. Tämä tarkoittaa, että kestävyysskriteereitä sovelletaan liikenteessä käytettävään biokaasuun muttei lämmityksessä tai sähköntuotannossa käytettävään biokaasuun.

Direktiivissä mainitaan monentyppisiä biopolttoaineita ⁽⁵⁾, mutta näillä luetteloilla pyritään ainoastaan helpottamaan direktiivin täytäntöönpanoa, eivätkä ne ole tyhjentäviä. Myös sellaiset biopolttoaineet ja bionesteet, joita direktiivissä ei ole lueteltu, voidaan ottaa huomioon pyrittäessä saavuttamaan direktiivin tavoitteet.

Termin "bionesteet" katsotaan kattavan suuren viskositeetin nesteet, joita ovat muun muassa käytetty ruokaöljy, eläinperäiset rasvat, palmuöljy, raaka mäntyöljy ja mäntypiki.

Jätteistä ja muista kuin maatalouden, vesiviljelyn, kalastuksen ja metsätalouden tähteistä saatujen biopolttoaineiden/bionesteiden on täytettävä ainoastaan kasvihuonekaasujen vähennyksiä koskeva kestävyysskriteeri ⁽⁶⁾. Jätteiden ja tähteiden määritelmää tarkastellaan lähemmin jäljempänä kohdassa 5. Maatalouden, vesiviljelyn, kalastuksen ja metsätalouden tähteet ovat tähteitä, jotka saadaan suoraan asianomaisilta tuotannonaloilta; niihin ei lueta kyseisiin aloihin liittyviltä tuotannonaloilta peräisin olevia tähteitä eikä prosessitähhteitä.

2.4 Kestävyysskriteereiden yhdenmukaistaminen

Direktiivin kestävyysskriteerit on yhdenmukaistettu yhteisössä kokonaisuudessaan. Ne hyväksyttiin EY:n perustamissopimuksen

95 artiklan (sisämarkkinat) nojalla. Siksi jäsenvaltiot eivät saa asettaa omia lisäkriteereitä edellä kohdassa 1 luetelluissa tapauksissa 1–4 ⁽⁷⁾. Tämä tarkoittaa, etteivät jäsenvaltiot saa näissä tapauksissa kieltäytyä ottamasta huomioon biopolttoaineita/bionesteitä muiden kestävyysskriteerien kuin direktiivissä säädettyjen kestävyysskriteerien perusteella ⁽⁸⁾. Jos jotkin biopolttoaineet/bionesteet kuitenkin ovat muita hyödyllisempiä mutta kalliimpia tuottaa, kansallisissa tukijärjestelmissä voidaan ottaa huomioon niiden korkeammat tuotantokustannukset ⁽⁹⁾.

2.5 Kestävyystietojen julkistaminen

Jäsenvaltiot saavat talouden toimijoilta tietoa kestävyysskriteerien täyttymisestä. Ne saavat myös tietoa kaikkien – niin fossiilisten kuin uusiutuvien – tieliikenteen polttoaineiden alkuperämaasta ja ostopaikasta ⁽¹⁰⁾. Direktiivissä ei vaadita jäsenvaltioita julkistamaan tällaista tietoa eikä myöskään kiellätä niitä julkistamasta sitä. Komissio kannustaa tietoa julkistavia jäsenvaltioita julkistamaan sitä kaikista polttoaineista yhdenmukaisella tavalla. Komissio katsoo, että jos jäsenvaltio päättää julkistaa tällaista tietoa, sen olisi otettava huomioon, että tieto voi yrityksen kannalta olla kaupallisesti arkaluonteista.

Komissio tekee jäsenvaltioilta saamistaan kootuista biopolttoaine- ja bionestetiedoista koosteen ja julkistaa sen avoimuusfoorumilla yhteenvetona. ⁽¹¹⁾

3. KASVIHUONEKAASUVAIKUTUKSEN LASKEMINEN

Direktiivissä vaaditaan, että kasvihuonekaasupäästöjen on vähennyttävä vähintään 35 prosenttia (vähintään 50 prosenttia tammikuusta 2017 alkaen ja vähintään 60 prosenttia tammikuusta 2018 alkaen sellaisten laitosten osalta, joissa tuotanto on alkanut aikaisintaan vuonna 2017) ⁽¹²⁾. Direktiivissä esitetään laskentamenetelmät tällaiselle vähennykselle ("todellinen arvo") ja "oletusarvoille", myös "erityllisille oletusarvoille", joiden avulla voidaan joissakin tapauksissa osoittaa kriteerin täyttyminen.

3.1 Poikkeus, joka koskee 23. tammikuuta 2008 toiminnassa olleita laitoksia

Niiden biopolttoaineiden/bionesteiden, jotka on tuotettu 23. tammikuuta 2008 toiminnassa olleissa laitoksissa, tarvitsee täyttää kasvihuonekaasujen vähennystä koskeva kriteeri vasta 1. huhtikuuta 2013 ⁽¹³⁾. Näin esimerkiksi vehnäetanolilaitoksilla, joissa käytetään ruskohiiltä polttoaineena, ja palmuöljypuristamoilla, joissa ei oteta talteen metaania, on aikaa mukauttaa prosessejaan. Laitoksen käsite kattaa kaikki tuotantoprosessissa käytettävät jalostuslaitokset. Sillä ei pidä ymmärtää tarkoitettavan tuotantolaitoksia, jotka on voitu tarkoituksella lisätä tuotantoketjuun ainoastaan siksi, että voitaisiin hyötyä mainitussa

⁽¹⁾ 17 artiklan 6 kohta.

⁽²⁾ 18 artiklan 1 kohta.

⁽³⁾ Asetuksen (EY) N:o 73/2009 22 artiklan nojalla.

⁽⁴⁾ 2 artikla.

⁽⁵⁾ Esim. liitteet III ja V.

⁽⁶⁾ 17 artiklan 1 kohta.

⁽⁷⁾ Tämä ei koske kohdassa 1 lueteltuja tarkoituksia 5 ja 6.

⁽⁸⁾ 17 artiklan 8 kohta.

⁽⁹⁾ Ks. johdanto-osan 89 ja 95 kappale sekä yhteisön suuntaviivat valtioneudesta ympäristönsuojelulle.

⁽¹⁰⁾ Polttoainelaatudirektiivin 7 a artiklan 1 kohdan a alakohta.

⁽¹¹⁾ 18 artiklan 3 kohta.

⁽¹²⁾ 17 artiklan 2 kohta.

⁽¹³⁾ 17 artiklan 2 kohdan viimeinen alakohta.

säännöksessä säädetystä poikkeuksesta. Jos vähintään yksi tällaisista tuotantoketjussa käytettävistä jalostuslaitoksista oli toiminnassa viimeistään 23. tammikuussa 2008, kriteeriä, joka koskee kasvihuonekaasujen vähentämistä vähintään 35 prosentilla, sovelletaan vasta 1. huhtikuuta 2013 alkaen.

3.2 Oletusarvot

Direktiivissä säädetään oletusarvoista, joita talouden toimijat voivat käyttää antaakseen näyttöä kasvihuonekaasujen vähennyksiä koskevan kriteerin täyttymisestä ⁽¹⁾. Tämän tiedonannon liitteessä I annetaan ohjeita siitä, missä tapauksissa oletusarvoja voidaan käyttää, mukaan luettuna tapaukset, joissa voidaan käyttää eriteltyjen oletusarvojen ja todellisten arvojen yhdistelmiä ⁽²⁾.

Komissio päivittää oletusarvoja tarpeen mukaan. Oletusarvojen päivittämistä selostetaan vapaaehtoisia järjestelmiä ja oletusarvoja käsittelevässä tiedonannossa.

Direktiivissä säädetään myös tyyppillisistä arvoista, jotka koskevat biopolttoaineista peräisin olevia kasvihuonekaasupäästöjä ⁽³⁾. Tyyppillisiä arvoja ei ole tarkoitettu talouden toimijoiden käyttöön, vaan ne ovat väline, jota jäsenvaltiot voivat käyttää, kun ne laativat komissiolle joka toinen vuosi kertomuksen edistymisestä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian edistämisessä ja käytössä ⁽⁴⁾.

3.3 Todellisen arvon laskeminen

Kasvihuonekaasuvähennyksiä koskevia todellisia arvoja voidaan käyttää aina riippumatta siitä, onko kyseessä olevalle biopolttoaineelle/bionesteelle vahvistettu oletusarvo vai ei. Todellisen arvon laskentamenetelmät esitetään direktiivin liitteessä V olevassa C osassa.

Laskentaan ei näytä olevan tarpeen sisällyttää sellaisia tekijöitä, jotka vaikuttavat tulokseen vain vähän tai eivät vaikuta siihen lainkaan, kuten prosessikemikaaleja, joita käytetään vain vähäisiä määriä ⁽⁵⁾.

Viljelystä aiheutuvien päästöjen laskennassa voidaan todellisten arvojen sijaan käyttää keskiarvoja (tietyin maantieteellisen alueen osalta) ⁽⁶⁾. Tämä voi olla erityisen hyödyllistä sellaisten raaka-aineiden tapauksessa, joille ei ole vahvistettu oletusarvoa, ja sellaisten EU:n alueiden kannalta, joilla oletusarvoja ei joidenkin raaka-aineiden osalta saa käyttää ⁽⁷⁾. Jäsenvaltiot voivat laatia luetteloita tällaisista keskiarvoista. Keskiarvot voidaan myös sisällyttää osaksi vapaaehtoisia järjestelmiä, joissa tarkastellaan kasvihuonekaasupäästöjen vaikutusta ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Liite V.

⁽²⁾ Olisi huomattava, että päästöjen osoittaminen sivutuotteille on otettu huomioon (eriteltyjen) oletusarvojen laskennassa.

⁽³⁾ Liite V.

⁽⁴⁾ 22 artiklan 2 kohta.

⁽⁵⁾ On huomattava, että kasvihuonekaasujen vähennyksiä koskevat luvut on pyöristetty lähimpään prosenttiyksikköön.

⁽⁶⁾ Liitteessä V olevan C osan 6 kohta.

⁽⁷⁾ 19 artiklan 2 ja 3 kohta.

⁽⁸⁾ 18 artiklan 4 kohta.

Komissio aikoo julkistaa avoimuusfoorumillaan esimerkkejä todellisten arvojen laskemisesta selityksineen sekä oletusarvojen määrittämiseen käytetystä data-aineistosta johdettuja vakioarvoja, joita voidaan käyttää todellisten arvojen laskemiseen tiettyjen kertoimien osalta.

Lisätietoja kasvihuonekaasuvaikutuksen laskentamenetelmästä on tämän tiedonannon liitteessä II.

4. MAATA KOSKEVIEN KRITERIEN TÄYTTYMINEN

Direktiivissä määritellään maaluokat, jotka ovat biologiselta monimuotoisuudeltaan rikkaita ⁽⁹⁾. Tällaisesta maasta ei saa hankkia raaka-aineita biopolttoaineita/bionesteitä varten.

Direktiivissä määritellään myös maaluokat, joihin on sitoutunut paljon hiiltä ⁽¹⁰⁾. Raaka-ainetta ei saa hankkia biopolttoaineita/bionesteitä varten maasta, joka kuului johonkin näistä maaluokista tammikuussa 2008 muttei kuulu enää.

Direktiivi sallii poikettavan joistakin näistä kriteereistä, jos tarvittavaa näyttöä toimitetaan.

Maan, joka kuuluu useampaan kuin yhteen edellä mainituista maaluokista, on täytettävä kaikki asianomaiset kriteerit. Se, että jostakin kriteeristä saa poiketa, ei merkitse sitä, että myös muista kriteereistä saa poiketa.

4.1 Maa, joka on biologiselta monimuotoisuudeltaan rikas

Raaka-aineita ei saa hankkia aarniometsästä, muusta puustoisesta maasta, osoitetuilta luonnonsuojelualueilta eikä biologisesti erityisen monimuotoiselta ruohoalueelta ⁽¹¹⁾. Komissio aikoo vuonna 2010 vahvistaa kriteerit ja maantieteelliset alueet sen määrittelemiseksi, millaista ruohoaluetta voidaan pitää biologisesti erityisen monimuotoisena ⁽¹²⁾.

Tästä vaatimuksesta voidaan kuitenkin poiketa, kun kyseessä on ei-luonnontilainen biologisesti erityisen monimuotoinen ruohoalue, jos esitetään näyttöä siitä, että raaka-aineen korjuu on tarpeen alueen säilyttämiseksi maankäyttöstatukseltaan ruohoalueena. Kun kyseessä on luonnonsuojelualue, vaatimuksesta voidaan poiketa, jos esitetään näyttöä siitä, ettei raaka-aineen tuotanto häiritse asianomaista luonnonsuojelutarkoitusta ⁽¹³⁾. Komissio on tietoinen siitä, että Euroopan standardointikomitea (CEN) pohtii paraikkaa sitä, millaista tämän näytön olisi oltava.

⁽⁹⁾ 17 artiklan 3 kohta.

⁽¹⁰⁾ 17 artiklan 4 ja 5 kohta.

⁽¹¹⁾ 17 artiklan 3 kohta.

⁽¹²⁾ Asiaa koskevat julkisen kuulemisen asiakirjat ovat saatavilla internet-osoitteessa http://ec.europa.eu/energy/renewables/consultations/2010_02_08_biodiverse_grassland_en.htm

⁽¹³⁾ 17 artiklan 3 kohdan b alakohta; koskee sen i ja ii luetelmakohtaa.

5. BIOPOLTTOAINEIDEN LASKENTASÄÄNNÖT

5.1 Uusiutumattomista lähteistä vain osittain peräisin olevien polttoaineiden laskeminen

Jotkin polttoaineet koostuvat uusiutuvista raaka-ainesta vain osittain. Muutamille tällaisista polttoaineista, kuten ETBelle, ilmoitetaan direktiivin liitteessä III tavoitelaskentaa varten, miten suuri prosenttiosuus siitä on peräisin uusiutuvista lähteistä. ⁽¹⁾ Niihin polttoaineisiin, joita ei ole lueteltu liitteessä III, mukaan luettuna polttoaineet, jotka valmistetaan joustavissa prosesseissa, joista ei aina saa saman lähdeyhdistelmän eriä, olisi aiheellista soveltaa monipolttoainelaitoksissa tuotettuun sähköön sovellettavaa sääntöä: "kunkin energialähteen osuus lasketaan sen energiasisällön perusteella". ⁽²⁾

Edellä tarkoitettujen polttoaineiden biomassasta saadun osan on täytettävä asianmukainen kynnyсарvo, jotta kasvihuonekaasujen vähennyksiä koskeva kestävyyskriteeri täyttyy. Muutamille tällaisille polttoaineille, kuten ETBelle, direktiivissä vahvistetaan oletusarvot.

Direktiivin liitteessä III esitettyjä prosenttiosuuksia sovelletaan myös, kun arvioidaan, onko biopolttoaineita sisältävät polttoaineet varustettava myyntipisteissä erityisellä merkinnällä. ⁽³⁾ Esimerkiksi bensiiniä, joka sisältää 20 prosenttia ETBEä, ei tarvitsisi varustaa erityisellä merkinnällä, koska siitä alle 10 prosenttia on peräisin uusiutuvista lähteistä.

5.2 Biopolttoaineet, joilla on kaksinkertainen painoarvo

Joillakin biopolttoaineilla on kaksinkertainen painoarvo, kun arvioidaan sen tavoitteen saavuttamista, joka koskee uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian 10 prosentin osuutta kaikessa liikenteessä vuonna 2020, ja kansallisten uusiutuvia energialähteitä koskevien veloitteiden noudattamista. ⁽⁴⁾ Kaikilla muilla biopolttoaineilla on yksinkertainen painoarvo. Jos bio-

polttoaine valmistetaan vain osittain sellaisista raaka-aineista, joilla on kaksinkertainen painoarvo, vain tämä polttoaineen osa lasketaan kaksinkertaisesti. ⁽⁵⁾

Kaksinkertaisen painoarvon biopolttoaineita ovat muun muassa jätteistä ja tähteistä saatavat polttoaineet.

Direktiivissä itsessään ei anneta jätteen eikä tähteen määritelmää. Komissio katsoo, että nämä käsitteet olisi tulkittava direktiivin tavoitteiden mukaisesti

— kaksinkertaisen laskennan yhteydessä siten, että raaka-ainevalikoimaa monipuolistetaan ⁽⁶⁾,

— kasvihuonekaasumenetelmien yhteydessä siten, ettei päästöjä osoiteta sellaisille sivutuotteille, joihin tuotannolla ei ole pyrittä; tällainen sivutuote on muun muassa vehnäntuotannosta peräisin oleva olki. ⁽⁷⁾

Tässä yhteydessä jätteellä voidaan ymmärtää mitä tahansa ainetta tai esinettä, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä. ⁽⁸⁾ Raaka-aineita, joita on tarkoituksellisesti muunnettu, jotta ne luettaisiin jätteeksi (esimerkiksi lisäämällä jätteen ainekseen, joka ei ole jätettä), ei pidetä jätteenä.

Tässä yhteydessä tähteitä voivat olla

— maatalouden, vesiviljelyn, kalastuksen ja metsätalouden tähteet; sekä

— prosessitähdeet.

Prosessitähde on aine, joka ei ole lopputuote, johon tuotantoprosessilla suoraan pyritään. Prosessitähde ei ole tuotantoprosessin päällimmäinen tavoite, eikä prosessia ole tarkoituksellisesti muunnettu sen tuottamiseksi.

Tähteitä ovat esimerkiksi raaka glyseroli, mäntypiki ja lanta.

⁽¹⁾ 5 artiklan 5 kohta.

⁽²⁾ 5 artiklan 3 kohta.

⁽³⁾ 21 artiklan 1 kohta.

⁽⁴⁾ 21 artiklan 2 kohta.

⁽⁵⁾ Tämä osa on fyysinen osuus (kestävyyskriteereiden ainetasejärjestelmä ei sovelleta tähän säännökseen).

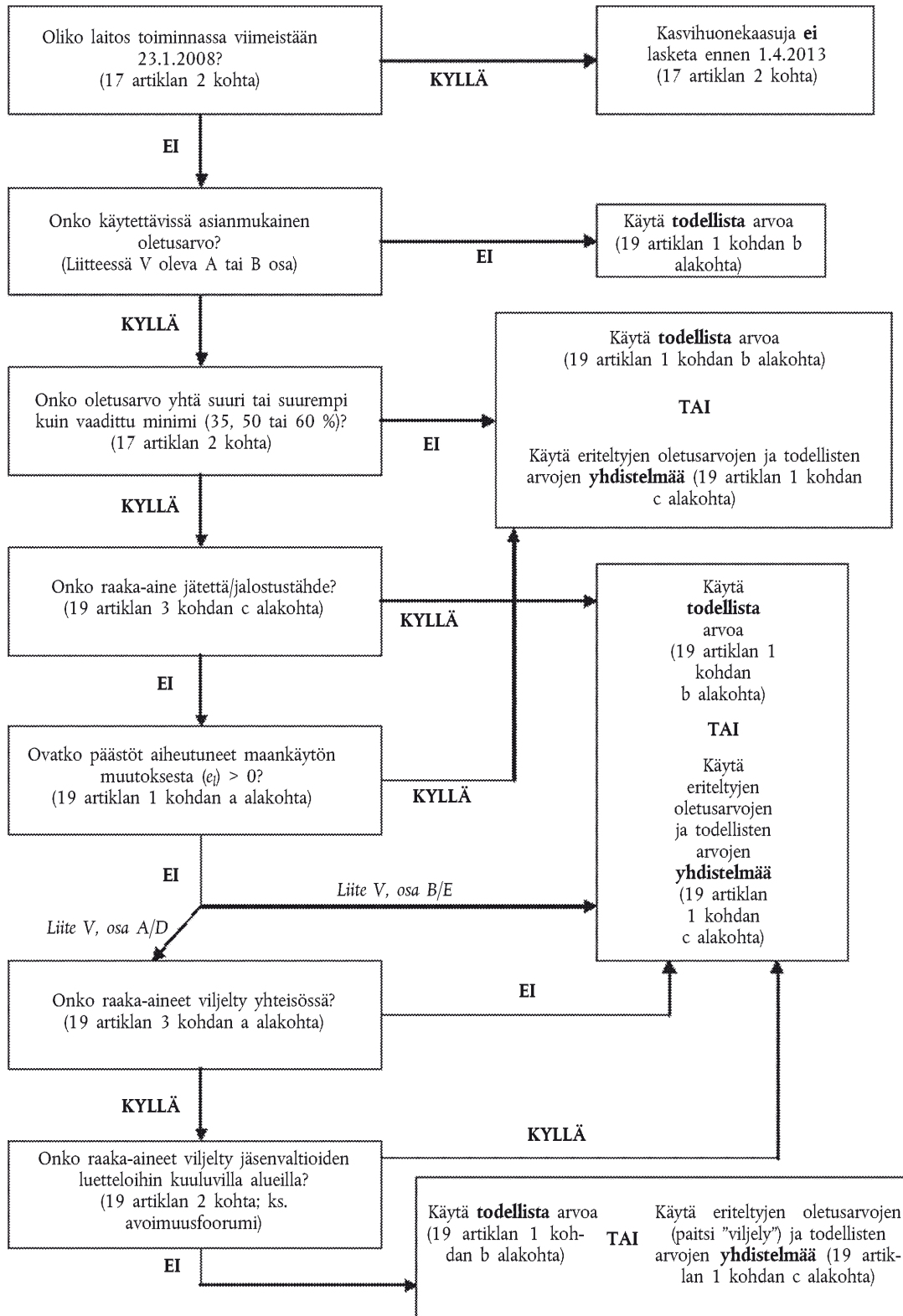
⁽⁶⁾ Uusiutuvien energialähteen direktiivin johdanto-osan 89 kappale.

⁽⁷⁾ Liitteessä V olevan C osan 18 kohta.

⁽⁸⁾ Mukaan luettuna materiaalit, jotka on vedettävä pois markkinoilta terveys- tai turvallisuussyistä.

LIITE I

Kasvihuonekaasuvaikutuksen laskentamenetelmät

LIITE II

Kasvihuonekaasuvaikutuksen laskentamenetelmät – muut tekijät

Paremmista maatalouskäytännöistä johtuvasta maaperän hiilikertymästä saatavat vähennykset päästöissä (direktiivin liitteessä V olevan C osan 1 kohta)

Parempia maatalouskäytäntöjä voivat olla esimerkiksi

- maanmuokkauksen vähentäminen tai lopettaminen,
- viljelykierron ja/tai suojakasvuston parantaminen, mukaan luettuna kasvintähteistä huolehtiminen,
- lannoitteen tai lannan käsittelyn parantaminen,
- maanparannusaineiden (esimerkiksi kompostit) käyttö.

Tällaisista parannuksista saatavat päästövähennykset voidaan ottaa huomioon, jos esitetään näyttöä siitä, että maaperän hiilikertymä on kasvanut, tai jos esitetään vankkaa ja tarkistettavissa olevaa näyttöä siitä, että sen voidaan kohtuudella olettaa kasvaneen asianomaisten raaka-aineiden viljelyn aikana ⁽¹⁾.

Päästövähennykset ilmaistuna hiilidioksidiekvivalenttigrammoina polttoaineen megajoulea kohti (g CO_{2eq}/MJ) voidaan laskea direktiivin liitteessä V olevan C osan 7 kohdassa (Menetelmät) esitetyllä kaavalla siten, että korvataan jakaja "20" asianomaisten kasvien viljelyajalla (vuosina).

Viljely (direktiivin liitteessä V olevan C osan 6 kohta)

Panokset/muuttujat, jotka vaikuttavat viljelystä aiheutuviin päästöihin, ovat tavallisesti seuraavat: siemenet, polttoaine, lannoite, torjunta-aine, tuotto ja viljelyalan N₂O-päästöt. Tässä yhteydessä ei oteta huomioon sitä lyhyttä hiilikiertoa, jonka aikana hiilidioksidi on varastoituna kasveihin; tämän vastapainoksi huomioon ei oteta myöskään 13 kohdassa tarkoitettuja käytössä olevasta polttoaineesta aiheutuvia päästöjä.

Viljelyä koskevassa menetelmässä voidaan tosiasiallisten arvojen sijaan käyttää keskiarvoja, kun kyseessä ovat pienemmät maantieteelliset alueet kuin oletusarvojen laskemisessa on käytetty. Oletusarvot on (yhtä poikkeusta lukuun ottamatta) laskettu maailmanlaajuisuista tasoa varten. Direktiivi kuitenkin rajoittaa niiden käyttöä EU:ssa. Rajoitukset koskevat NUTS 2 -tasoa ⁽²⁾. Siksi näyttää siltä, että EU:ssa keskiarvoja olisi sovellettava NUTS 2 -tasoon tai tätä yksityiskohtaisempaan tasoon. Vastaava taso olisi luonnollisesti aiheellinen myös EU:n ulkopuolella.

N₂O-päästöt (direktiivin liitteessä V olevan C osan 6 kohta)

Asianmukainen tapa ottaa huomioon maaperästä aiheutuvat N₂O-päästöt on IPCC-menetelmä, mukaan luettuna siinä kuvatut "suorat" ja "epäsuorat" N₂O-päästöt ⁽³⁾. Talouden toimijat voivat käyttää IPCC:n kaikkia kolmea Tier-tasoa. Tier 3 -taso, joka perustuu yksityiskohtaiseen mittaukseen ja/tai mallintamiseen, vaikuttaa soveltuvan paremmin "alueellisten" viljelyarvojen (ks. tämän tiedonannon kohta 3.3) kuin muuhun todellisten arvojen laskemiseen.

Maankäytön muutos (direktiivin liitteessä V olevan C osan 7 ja 10 kohta)

Maankäytön muutos olisi ymmärrettävä viittauksena muutoksiin IPCC:n käyttämien kuuden maankäyttöluokan (metsämaa, ruohikkoalueet, maatalousmaa, kosteikot, rakennetut alueet ja muut maa-alueet) välillä, mukaan luettuna seitsemäs luokka eli monivuotiset viljelykasvit, joiden juuristoa ei yleensä korjata joka vuosi, kuten lyhytkiertoinen energiapuu ja öljypalmu ⁽⁴⁾. Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että muutos ruohikkoalueesta maatalousmaahan on maankäytön muutos, mutta muutos yhdestä viljelykasvista (kuten maissi) toiseen (kuten rypsi) ei. Maatalousmaa kattaa kesantomaan (maa, jonka annetaan levätä yhden tai useamman vuoden ajan ennen kuin viljely aloitetaan uudestaan). Hallinnointitoimissa, maanmuokkauksikäytännössä tai lannankäytössä tapahtunutta muutosta ei pidetä maankäytön muutoksena.

⁽¹⁾ Maaperän hiilikertymämittauksia voidaan pitää tällaisena näyttönä esimerkiksi silloin, kun ensimmäinen mittausta tehdään ennen viljelyn aloittamista ja seuraavat säännöllisesti useiden vuosien välein. Tällaisessa tapauksessa maaperän hiilikertymän kasvua olisi arvioitava asiaankuuluvalla tieteellisellä menetelmällä, kunnes toinen mittausta on saatavilla. Toisesta mittauksesta lähtien mittausten avulla arvioitaisiin maaperän hiilikertymän kasvua ja laajuutta.

⁽²⁾ 19 artiklan 2 ja 3 kohta. Nämä alueet on määritelty asetuksen (EY) N:o 1059/2003 liitteessä I. Alueiden interaktiiviset kartat ovat saatavilla Internet-osoitteessa http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nuts/home_regions_en.html

⁽³⁾ Ks. 2006 IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories, nide 4, luku 11, saatavilla Internet-osoitteessa http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/2006gl/pdf/4_Volume4/V4_11_Ch11_N2O&CO2.pdf

⁽⁴⁾ Koska tällaisella maalla on sekä maatalous- että metsämaan piirteitä.

Lisätietoja laskentaperiaatteista on maaperän hiilivarantojen laskennasta annetuissa suuntaviivoissa⁽¹⁾. Komissio aikoo julkistaa avoimuusfoorumillaan esimerkin selityksineen siitä, miten lasketaan maankäytön muutoksesta johtuvista hiilivarantomuutoksista aiheutuvia päästöjä.

Sähköverkon päästötaso (direktiivin liitteessä V olevan C osan 11 kohta)

Direktiivissä vaaditaan keskimääräisen päästötason käyttämistä "tietyllä alueella". EU:n tapauksessa on kaikkein loogisinta valita alueeksi koko EU. Kolmansien maiden tapauksessa kansallinen keskiarvo voisi olla tarkoituksenmukainen valinta, koska sähköverkkoja ei yleensä ole kytketty toisiinsa maiden rajojen yli.

Energian osoittaminen (direktiivin liitteessä V olevan C osan 17 ja 18 kohta)

Tätä sääntöä sovellettaessa olisi käytettävä koko (sivu)tuotteen eikä ainoastaan sen kuivaosan alemmaa lämpöarvoa. Monissa tapauksissa ja erityisesti lähes kuivien tuotteiden osalta jälkimmäinen voisi kuitenkin antaa tulokseksi riittävän likiarvon.

Koska lämmöllä ei ole alemmaa lämpöarvoa, sille ei voida osoittaa päästöjä tällä perusteella.

Päästöjä ei pitäisi osoittaa myöskään viljelykasvien tähteille ja prosessitähteille, koska niistä ei katsota aiheutuvan päästöjä ennen niiden keräämistä⁽²⁾, eikä jätteille. Lisätietoja jätteistä ja tähteistä on tiedonannon kohdassa 5.2.

Osoittamisen olisi tapahduttava heti sen prosessivaiheen jälkeen, jonka tuloksena sivutuote (aine, joka yleensä on varastoitavissa tai pidettävissä kaupan) ja biopoltoaine/bioneste/välituote saadaan. Tätä prosessivaihetta voi laitoksessa seurata ns. loppupään jalostusvaihe, jossa tuotetta jalostetaan lisää. Jos kuitenkin asianomaisten (sivu)tuotteiden loppupään jalostusvaihe liittyy (materiaalin tai energian takaisinkytkennän kautta) johonkin alkupään jalostusvaiheen osaan, järjestelmää pidetään "jalostamona"⁽³⁾. Tällöin osoittamisen olisi tapahduttava kaikissa niissä kohdissa, joissa tuotteelle ei tehdä sellaista loppupään prosessointia, joka liittyy materiaalin tai energian takaisinkytkennän kautta johonkin alkupään jalostusvaiheen osaan.

Sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatava sähkö (direktiivin liitteessä V olevan C osan 16 kohta)

Edellä mainitussa 17 kohdassa olevaa yleistä osoittamissääntöä ei sovelleta sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatavaan sähköön, kun yhteistuotannossa käytetään 1) fossiilisia polttoaineita, 2) bioenergiaa, joka ei ole saman prosessin sivutuote tai 3) viljelykasvien tähteitä riippumatta siitä, ovatko ne saman prosessin sivutuote. Sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatavaan sähköön sovelletaan sen sijaan 16 kohdassa olevaa sääntöä seuraavasti:

- a) jos yhteistuotanto tuottaa lämpöä biopoltoaineen/bionesteen jalostuksen lisäksi myös muihin tarkoituksiin, yhteistuotannon koko olisi laskentaa varten pienennettävä teoreettisesti siihen kokoon, joka on tarpeen biopoltoaineen/bionesteen tuottamiseen tarvittavan lämmön toimittamiseksi; yhteistuotannon pääasiallista sähköntuotantoa olisi pienennettävä teoreettisesti samassa suhteessa;
- b) kun teoreettinen mukautus on tehty ja mahdolliset tosiasialliset sisäiset sähköntarpeet katettu, jäljelle jäävälle sähkön määrälle olisi myönnettävä kasvihuonekaasupäästöhyvitys, joka olisi vähennettävä jalostuspäästöistä;
- c) tämä etu on yhtä suuri kuin elinkaarenaikaiset päästöt, jotka voidaan osoittaa samantyyppisestä polttoaineesta saatavan vastaavansuuruisen sähkömäärän tuotantoon voimalaitoksessa.

Fossiilinen vertailukohta (direktiivin liitteessä V olevan C osan 19 kohta)

Biopoltoaineiden fossiilinen vertailukohta on tällä hetkellä 83,8 g CO_{2eq}/MJ. Jatkossa tämän arvon sijaan käytetään "yhteisössä käytettävästä bensiinin ja dieselpolttoaineen fossiilisesta osasta peräisin olevien päästöjen viimeisimpiä käytävissä olevia keskiarvoja" heti, kun ne saadaan polttoainelaatudirektiivin mukaisesti toimitettavista kertomuksista⁽⁴⁾.

Mainitut kertomukset on toimitettava kerran vuodessa vuodesta 2011 alkaen. Jos fossiilisen vertailukohdan uusi arvo on mahdollista laskea, komissio julkistaa sen avoimuusfoorumilla päivämäärineen, josta lähtien arvo voidaan pitää "käytävissä olevana" ja josta lähtien sitä myös on käytettävä. Kun komissio seuraavan kerran muuttaa direktiivissä säädettyjä tyyppisiä arvoja ja oletusarvoja, se ottaa huomioon uuden arvon viimeisimmän päivityksen.

⁽¹⁾ EUVL L 151, 17.6.2010, s. 19.

⁽²⁾ Vastaavasti, kun näitä materiaaleja käytetään raaka-aineina, ne eivät aiheuta päästöjä ennen niiden keräämistä.

⁽³⁾ Cf. Annex V, part C, point 18 last subparagraph.

⁽⁴⁾ Polttoainelaatudirektiivin 7 a artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden osoittamien (tieliikenteen) polttoaine-/energiatoimittajien on ilmoitettava nimetyille viranomaisille seuraavat tiedot: 1) kunkin toimitetun polttoaine- tai energiatyyppin kokonaismäärä sekä tiedot ostopaikasta ja alkuperästä sekä 2) elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt energiayksikköä kohti.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.5866 – Sun Capital/Beauty Business)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/C 160/03)

Komissio päätti 15 päivänä kesäkuuta 2010 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
 - sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32010M5866. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.
-

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

18. kesäkuuta 2010

(2010/C 160/04)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,2372	AUD	Australian dollaria	1,4249
JPY	Japanin jeniä	112,12	CAD	Kanadan dollaria	1,2723
DKK	Tanskan kruunua	7,4398	HKD	Hongkongin dollaria	9,6309
GBP	Englannin punttaa	0,83570	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,7588
SEK	Ruotsin kruunua	9,5599	SGD	Singaporin dollaria	1,7170
CHF	Sveitsin frangia	1,3745	KRW	Etelä-Korean wonia	1 490,51
ISK	Islannin kruunua		ZAR	Etelä-Afrikan randia	9,3263
NOK	Norjan kruunua	7,8615	CNY	Kiinan juan renminbiä	8,4454
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK	Kroatian kunaa	7,2010
CZK	Tšekin korunaa	25,733	IDR	Indonesian rupiaa	11 328,86
EEK	Viron kruunua	15,6466	MYR	Malesian ringgitiä	4,0221
HUF	Unkarin forinttia	280,05	PHP	Filippiinien pesoa	56,783
LTL	Liettuan litiä	3,4528	RUB	Venäjän ruplaa	38,3840
LVL	Latvian latia	0,7076	THB	Thaimaan bahtia	40,091
PLN	Puolan zlotya	4,0675	BRL	Brasilian realia	2,2000
RON	Romanian leuta	4,2400	MXN	Meksikon pesoa	15,5454
TRY	Turkin liiraa	1,9290	INR	Intian rupiaa	57,1220

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

Päätös yhtiön ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA tervehdyttämistoimenpiteistä

(Vakuutusyriytsten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/17/EY 6 artiklan nojalla julkaistu ilmoitus)

(2010/C 160/05)

Vakuutusyriitys	ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA. Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Päätöksen päivämäärä, voimaantulopäivä ja luonne	Vakuutusalan valvontaviranomaisen (ISVAP) päätös N:o 2795 tervehdyttämistoimenpiteistä, 14. huhtikuuta 2010 – asiaa väliaikaisesti hoitamaan määrätyn hallinto-viranomaisen nimeäminen asetuksen N:o 209/2005 230 pykälän mukaisesti
Toimivaltaiset viranomaiset	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Valvontaviranomainen	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Asiaa hoitamaan määrätty hallintoviranomainen	Dott. Angelo Cremonese Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Sovellettava laki	Italian lainsäädäntö Asetuksen N:o 209/2005 230 pykälä

Huhtikuun 14 päivänä 2010 tehdyllä ISVAP:n päätöksellä nro 2795 tohtori Angelo Cremonese nimitetään 7. syyskuuta 2005 annetussa asetuksessa N:o 209 olevan 230 pykälän mukaisesti väliaikaiseksi hallintojohtajaksi ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA -vakuutusyhtiöön, jonka päätoimipaikka sijaitsee Milanossa osoitteessa Viale Nazario Sauro 14. Hänen toimikautensa voi kestää enintään kaksi (2) kuukautta edellä mainitun päätöksen hyväksymisestä. Samalla keskeytetään yhtiön hallinto- ja valvontaelinten toiminta.

V

(Ilmoitukset)

YHTEISEN KAUPPAPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Ilmoitus Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta

(2010/C 160/06)

Komissio on vastaanottanut polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30. marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', 5 artiklan mukaisen valituksen, jossa väitetään, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien keraamisten laattojen tuonti tapahtuu polkumyynnillä ja aiheuttaa tästä syystä merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

1. Valitus

Valituksen teki 7. toukokuuta 2010 European Ceramic Tile Manufacturers' Federation, jäljempänä 'CET' tai 'valituksen tekijä', sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa huomattavan osan eli tässä tapauksessa yli 30 prosenttia keraamisten laattojen kokonaistuotannosta unionissa.

2. Tutkimuksen kohteena oleva tuote

Tutkimuksen kohteena olevia tuotteita ovat lasitetut ja lasittamattomat keraamiset katulaatat, lattialaatat ja seinälaatat, lasitetut ja lasittamattomat keraamiset mosaiikkikuutiot ja niiden kaltaiset tavarat, myös alustalla, jäljempänä 'tutkimuksen kohteena oleva tuote'.

3. Polkumyyntiä koskeva väite⁽²⁾

Tuote, jota väitetään tuotavan polkumyynnillä, on tutkimuksen kohteena oleva tuote, joka on peräisin Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'asianomainen maa', ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 6907 10 00, 6907 90 10, 6907 90 91, 6907 90 93, 6907 90 99, 6908 10 10, 6908 10 90, 6908 90 11, 6908 90 21, 6908 90 29, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 ja 6908 90 99. Nämä CN-koodit ovat ainoastaan ohjeellisia.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Polkumyynti tarkoittaa käytäntöä, jossa tiettyä tuotetta ("tarkasteltavana oleva tuote") myydään vientiin hinnalla, joka alittaa sen "normaaliarvon". Normaaliarvoksi katsotaan yleensä "samankaltaisesta" tuotteesta viejämään kotimarkkinoilla veloittava vertailukelpoinen hinta. Termi "samankaltainen tuote" tarkoittaa tuotetta, joka on kaikissa suhteissa samanlainen kuin tarkasteltavana oleva tuote, tai jos sellaista ei ole, kyseistä tuotetta hyvin paljon muistuttava.

Koska Kiinan kansantasavallan ei perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan säännösten nojalla katsota olevan markkinatalousmaa, valituksen tekijä on määrittänyt Kiinan kansantasavallasta tulevaa tuontia koskevan normaaliarvon markkinataloutta toteuttavassa kolmannessa maassa eli Amerikan yhdysvalloissa käytettävän hinnan perusteella. Polkumyyntiä koskeva väite perustuu tällä tavoin määritetyn normaaliarvon ja unioniin suuntautuvaa vientiä varten myydyt tutkimuksen kohteena olevan tuotteen vientihinnan (noudettuna lähettäjältä -tasolla) vertailuun.

Tämän perusteella lasketut polkumyynnimarginaalit ovat asianomaisen viejämään osalta huomattavat.

4. Vahinkoa koskeva väite

Valituksen tekijä on esittänyt näyttöä siitä, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti asianomaisesta maasta on lisääntynyt kokonaisuudessaan sekä absoluuttisesti että markkinaosuudella mitattuna.

Valituksen tekijän esittämä alustava näyttö osoittaa, että tutkimuksen kohteena olevan tuontituotteen määrillä ja hinnoilla on muiden seurausten lisäksi ollut kielteinen vaikutus unionin tuotannonalan myymiin määriin ja sen markkinaosuuteen, mikä puolestaan on vaikuttanut erittäin kielteisesti unionin tuotannonalan kokonaistulokseen.

5. Menettely

Komissio on neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan päättänyt, että valitus on unionin tuotannonalan tekemä tai sen puolesta tehty ja että on olemassa riittävä näyttö menettelyn aloittamiseksi, mistä syystä komissio panee vireille tutkimuksen perusasetuksen 5 artiklan nojalla.

Tutkimuksessa selvitetään, tuodaanko asianomaisesta maasta peräisin olevaa tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta polkumyynnillä ja onko kyseinen polkumyynti aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle. Jos näin todetaan olevan, tutkimuksessa selvitetään, onko unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä.

5.1 Menettely polkumyynnin määrittämiseksi

Asianomaisessa maassa toimivia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen vientiä harjoittavia tuottajia ⁽³⁾ pyydetään osallistumaan komission tutkimukseen.

5.1.1 Vientiä harjoittavia tuottajia koskeva tutkimus

5.1.1.1 Maita, joihin voidaan soveltaa otantaa eli joissa on paljon vientiä harjoittavia tuottajia

a) Otanta

Koska asianomaisessa maassa on mahdollisesti paljon tämän menettelyn piiriin kuuluvia vientiä harjoittavia tuottajia, ja jotta tutkimus valmistuisi säädettyssä määräajassa, komissio voi rajata tutkittavien vientiä harjoittavien tuottajien määrän kohtuulliseksi valitsemalla otoksen (tätä menettelyä kutsutaan ”otannaksi”). Otanta suoritetaan perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

Jotta komissio pystyy päättämään otannan tarpeellisuudesta ja voi tarvittaessa valita otoksen, kaikkia vientiä harjoittavia tuottajia tai niiden edustajia pyydetään ilmoittautumaan komissiolle. Osapuolten on ilmoittauduttava 15 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ellei toisin mainita, toimittamalla komissiolle seuraavat tiedot yrityksestään tai yrityksistään:

- yrityksen nimi, osoite, sähköpostiosoite, puhelin- ja faksinumero sekä yhteyshenkilön nimi
- tutkimuksen kohteena olevan tuotteen unioniin vietäväksi myyty määrä neliömetreinä ja tämän myynnin liikevaihto paikallisena valuuttana tutkimusajanjaksolla 1. huhtikuuta 2009 ja 31. maaliskuuta 2010 välisenä aikana kaikkien 27 jäsenvaltion ⁽⁴⁾ osalta erikseen ja yhteensä,
- tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kotimarkkinamyynnin määrä neliömetreinä ja tämän myynnin liikevaihto paikallisena valuuttana 1. huhtikuuta 2009 ja 31. maaliskuuta 2010 välisenä aikana

⁽³⁾ Vientiä harjoittavia tuottajia ovat asianomaisessa maassa toimivat yritykset, jotka tuottavat tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta ja vievät sitä unionin markkinoille joko suoraan tai kolmannen osapuolen välityksellä, mukaan lukien niihin etuyhteydessä olevat yritykset, jotka osallistuvat tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon, kotimarkkinamyyntiin tai vientiin. Viejät, jotka eivät osallistu tuotantoon, eivät yleensä ole oikeutettuja yksilölliseen tulliin.

⁽⁴⁾ Euroopan unionin 27 jäsenvaltiota ovat Alankomaat, Belgia, Bulgaria, Espanja, Irlanti, Italia, Itävalta, Kreikka, Kypros, Latvia, Liettua, Luxemburg, Malta, Portugali, Puola, Ranska, Romania, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Slovenia, Suomi, Tanska, Tšekki, Unkari, Viro ja Yhdistynyt kuningaskunta.

— tarkka kuvaus yrityksen toiminnasta koko maailmassa tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osalta

— kaikkien tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantoon ja/tai myyntiin (vienti- ja/tai kotimarkkinoilla) osallistuneiden etuyhteydessä olevien yritysten ⁽⁵⁾ nimet ja tarkka kuvaus niiden toiminnasta

— muut asiaa koskevat tiedot, joista voi olla komissiolle hyötyä otoksen valinnassa.

Lisäksi vientiä harjoittavien tuottajien olisi ilmoitettava, haluavatko ne siinä tapauksessa, että niitä ei valita otokseen, saada kyselylomakkeen ja muut pyyntöjen esittämiseen käytettävät lomakkeet täyttääkseen ne yksilöllisen polkumyyntimarginaalin pyytämistä varten jäljempänä olevan b kohdan mukaisesti.

Toimittamalla edellä mainitut tiedot yritys antaa suostumuksensa siihen, että se voidaan valita otokseen. Jos yritys valitaan otokseen, sen edellytetään täyttävän kyselylomakkeen ja suostuvan toimitiloissaan tehtävään vastausten tarkastukseen, jäljempänä ’paikalla tehtävä tarkastus’. Jos yritys ilmoittaa, ettei se suostu mahdolliseen otokseen valintaan, sen katsotaan kieltäytyneen yhteistyöstä tutkimuksessa. Komissio tekee yhteistyöstä kieltäytyneitä vientiä harjoittavia tuottajia koskevat päätelmänsä käytettävissä olevien tietojen perusteella, ja tällöin lopputulos voi olla osapuolen kannalta epäedullisempi kuin siinä tapauksessa, että se olisi toiminut yhteistyössä.

Saadakseen vientiä harjoittavia tuottajia koskevan otoksen valinnan kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot komissio ottaa lisäksi yhteyttä asianomaisen maan viranomaisiin ja tiedossa oleviin vientiä harjoittavien tuottajien järjestöihin.

Asianomaisten osapuolten, jotka haluavat toimittaa muita kuin edellä pyydettyjä otoksen valinnan kannalta merkittäviä tietoja, on tehtävä se 21 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ellei toisin mainita.

⁽⁵⁾ Yhteisön tullikoodeksin soveltamista koskevan komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 143 artiklan mukaan henkilöiden katsotaan olevan etuyhteydessä keskenään ainoastaan, jos a) he ovat johtokunnan tai hallintoneuvoston jäseniä toistensa yrityksissä; b) he ovat oikeudelliselta asemaltaan liikekumppaneita; c) toinen on toisen palveluksessa; d) toinen suoraan tai välillisesti omistaa, valvoo tai pitää hallussaan vähintään viittä prosenttia toisen liikkeeseen lasketuista äänioikeutetuista osakkeista tai osuuksista; e) toinen valvoo toista suoraan tai välillisesti; f) kolmas osapuoli valvoo molempia suoraan tai välillisesti; g) he yhdessä valvovat kolmatta osapuolta suoraan tai välillisesti; tai h) he ovat saman perheen jäseniä. Henkilöitä pidetään saman perheen jäseninä ainoastaan, jos heidän suhteensa on jokin seuraavista: i) aviopuolisot, ii) vanhempi ja lapsi, iii) sisarukset (myös puolisisarukset), iv) isovanhempi ja lapsenlapsi, v) setä, eno tai tati ja sisaren tai veljen lapsi, vi) appivanhempi ja vävy tai miniä, vii) langokset, kälykset tai lanko ja käly. (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1). Tässä yhteydessä ”henkilöllä” tarkoitetaan mitä tahansa luonnollista tai oikeushenkilöä.

Jos otos tarvitaan, vientiä harjoittavien tuottajien valintaperusteena voidaan käyttää suurinta edustavaa unioniin vietyä määrää, joka voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Komissio ilmoittaa kaikille tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille, viejämään viranomaisille ja vientiä harjoittavien tuottajien järjestöille tarvittaessa viejämään viranomaisten välityksellä otokseen valituista yrityksistä.

Kaikkien otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien on palautettava täytetty kyselylomake 37 päivän kuluessa otoksen valinnasta ilmoittamisen jälkeen, ellei toisin mainita.

Niiden yritysten, jotka ovat ilmoittaneet suostuvansa mahdolliseen otokseen sisällyttämiseen mutta joita ei valita otokseen, katsotaan toimivan yhteistyössä, jäljempänä 'otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimivat vientiä harjoittavat tuottajat'. Otokseen kuulumattomilta yhteistyössä toimivilta vientiä harjoittavilta tuottajilta tulevaan tuontiin mahdollisesti sovellettava polkumyynnitulli ei ylitä otokseen kuuluville vientiä harjoittaville tuottajille määrítettävän polkumyynnimarginaalin painotettua keskiarvoa, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäljempänä olevan b kohdan soveltamiseen.

b) Otokseen kuulumattomien yritysten yksilöllinen polkumyynnimarginaali

Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimivat vientiä harjoittavat tuottajat voivat perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan nojalla pyytää, että komissio määrittää niille yksilölliset polkumyynnimarginaalit, jäljempänä 'yksilöllinen polkumyynnimarginaali'. Niiden vientiä harjoittavien tuottajien, jotka haluavat pyytää yksilöllistä polkumyynnimarginaalia, on pyydetävä kyselylomake ja muut pyyntöjen esittämisessä käytettävät lomakkeet edellä olevan a kohdan mukaisesti ja palautettava ne täytettynä jäljempänä ilmoitetuissa määräaajoissa. Täytetty kyselylomake on palautettava 37 päivän kuluessa otoksen valinnasta ilmoittamisen jälkeen, ellei toisin mainita. Jotta komissio voi määrittää yksilölliset polkumyynnimarginaalit kyseisille asianomaisessa ei-markkinatalousmaassa toimiville vientiä harjoittaville tuottajille, niiden on todistettava täyttävänsä markkinatalouskohtelun tai vähintään yksilöllisen kohtelun myöntämisen edellytykset, jotka täsmennetään jäljempänä olevassa 5.1.2.2 kohdassa.

Yksilöllistä polkumyynnimarginaalia pyytävien vientiä harjoittavien tuottajien on kuitenkin huomattava, että komissio voi päättää olla määrittämättä niille yksilöllistä polkumyynnimarginaalia, jos esimerkiksi vientiä harjoittavien tuottajien määrä on niin suuri, että määrittäminen olisi kohtuuttoman vaivaloista ja estäisi tutkimuksen saattamisen loppuun ajoissa.

5.1.2 Vientiä harjoittavia tuottajia koskeva menettely asianomaisessa maassa, joka ei ole markkinatalousmaa

5.1.2.1 Markkinatalousmaan valinta

Jollei jäljempänä olevasta 5.1.2.2 kohdasta muuta johdu, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin normaaliarvo määritetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella. Komissio valitsee tähän tarkoitukseen sopivan markkinataloutta toteuttavan kolmannen maan. Komission alustava valinta on Amerikan yhdysvallat. Asianomaisia osapuolia pyydetään esittämään valintaa koskevat huomautuksensa kymmenen päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

5.1.2.2 Asianomaisessa ei-markkinatalousmaassa toimivien vientiä harjoittavien tuottajien kohtelu

Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaan asianomaisen maan yksittäiset vientiä harjoittavat tuottajat, jotka katsovat toimivansa markkinatalousolosuhteissa tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta, voivat esittää asiaa koskevan asianmukaisesti perustellun pyynnön, jäljempänä 'markkinatalouskohtelua koskeva pyyntö'. Markkinatalouskohtelu myönnetään, jos pyynnön tarkastelu osoittaa, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa⁽⁶⁾ asetetut vaatimukset täyttyvät. Niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille myönnetään markkinatalouskohtelu, lasketaan polkumyynnimarginaali niiden oman normaaliarvon ja vientihintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti, jos se on mahdollista, rajoittamatta kuitenkin perusasetuksen 18 artiklan mukaista mahdollisuutta käyttää käytettävissä olevia tietoja.

Asianomaisen maan yksittäiset vientiä harjoittavat tuottajat voivat lisäksi, tai vaihtoehtoisesti, pyytää yksilöllistä kohtelua. Jotta vientiä harjoittaville tuottajille voidaan myöntää yksilöllinen kohtelu, niiden on toimitettava näyttö siitä, että ne täyttävät perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa asetetut vaatimukset⁽⁷⁾. Niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille myönnetään yksilöllinen kohtelu, lasketaan polkumyynnimarginaali niiden omien vientihintojen perusteella. Yksilöllisen kohtelun saaneille vientiä harjoittaville tuottajille määritetään normaaliarvo edellä esitetyllä tavalla valitulle markkinataloutta toteuttavalle kolmannelle maalle määritettyjen arvojen perusteella.

⁽⁶⁾ Vientiä harjoittavien tuottajien on osoitettava etenkin, että i) liiketoimintaa ja kustannuksia koskevat päätökset tehdään markkinaolosuhteiden perusteella ja ilman valtion merkittävää puuttumista asiaan; ii) yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpito normien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan; iii) aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä juontuvia merkittäviä vääristymiä ei ole; iv) kyseisiä yrityksiä koskee konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö, joka takaa yritysten toiminnan oikeusvarmuuden ja vakauden; ja v) valuuttakurssien muuttaminen suoritetaan markkinahintaan.

⁽⁷⁾ Vientiä harjoittavien tuottajien on osoitettava etenkin, että i) kokonaan tai osittain ulkomaisessa omistuksessa olevien yritysten tai yhteisyritysten tapauksessa viejät voivat vapaasti kotiuttaa pääomia ja voittoja; ii) vientihinnoista ja -määristä sekä myyntiehtoista päätetään vapaasti; iii) osake-enemmistö on yksityishenkilöiden hallussa. Hallituksessa tai keskeisissä johtotehtävissä olevien valtion viranhaltijoiden on oltava joko vähemmistö, tai on osoitettava, että yritys on kaikista huolimatta riittävän riippumaton valtiosta; iv) valuuttojen muuntaminen suoritetaan markkinahintaan, ja v) valtio ei puutu yrityksen toimintaan niin, että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos yksittäisille viejille vahvistetaan erilaiset tullit.

a) Markkinatalouskohtelu

Komissio lähettää markkinatalouskohtelun pyytämiseen käytettävät lomakkeet kaikille otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille asianomaisessa maassa, niille otokseen kuulumattomille yhteistyössä toimiville vientiä harjoittaville tuottajille, jotka haluavat pyytää yksilöllistä polkumyymtimarginaalia, kaikille tiedossa oleville vientiä harjoittavien tuottajien järjestöille ja asianomaisen maan viranomaisille.

Kaikkien markkinatalouskohtelua pyytävien vientiä harjoittavien tuottajien on toimitettava markkinatalouskohtelun pyytämiseen tarkoitettu lomake täytettynä 15 päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin ilmoitetaan otoksen valinnasta tai päätöksestä olla valitsematta otosta, ellei toisin mainita.

b) Yksilöllinen kohtelu

Niiden otokseen valittujen asianomaisen maan vientiä harjoittavien tuottajien ja otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimivien vientiä harjoittavien tuottajien, jotka haluavat pyytää yksilöllistä polkumyymtimarginaalia, on pyydetty yksilöllistä kohtelua toimittamalla markkinatalouskohtelun pyytämiseen tarkoitettu lomake, jonka yksilöllistä kohtelua koskevat kohdat on asianmukaisesti täytetty, 15 päivän kuluessa otoksen valinnasta ilmoittamisen päivästä, ellei toisin mainita.

5.1.3 Etuyhteydettömien tuojien tutkiminen ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾

Koska tämän menettelyn piiriin kuuluvia etuyhteydettömiä tuojia on mahdollisesti paljon, ja jotta tutkimus valmistuisi säädettyssä määräajassa, komissio voi rajata tutkittavien etuyhteydettömien tuojien määrän kohtuulliseksi valitsemalla otoksen (tätä menettelyä kutsutaan ”otannaksi”). Otanta suoritetaan perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

Jotta komissio pystyy päättämään otannan tarpeellisuudesta ja voi tarvittaessa valita otoksen, kaikkia etuyhteydettömiä tuojia tai niiden edustajia pyydetään ilmoittautumaan komissiolle. Ellei toisin mainita, osapuolten on ilmoitauduttava 15 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* toimittamalla komissiolle seuraavat tiedot yrityksestään tai yrityksistään:

- yrityksen nimi, osoite, sähköpostiosoite, puhelin- ja faksinumero sekä yhteyshenkilön nimi
- tarkka kuvaus yrityksen toiminnasta tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osalta
- kokonaisliikevaihto 1. huhtikuuta 2009 ja 31. maaliskuuta 2010 välisenä aikana

⁽⁸⁾ Otokseen voidaan valita vain sellaisia tuojia, jotka eivät ole etuyhteydessä vientiä harjoittaviin tuottajiin. Vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevien tuojien on täytettävä kyselylomakkeen liite 1 kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Etuyhteydessä oleva osapuoli määritellään alaviitteessä 5.

⁽⁹⁾ Etuyhteydettömien tuojien toimittamia tietoja voidaan käyttää myös muihin tähän tutkimukseen liittyviin tarkoituksiin kuin polkumyynnin määrittämiseen.

— Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin ja unionin markkinoilla tapahtuneen jälleenmyynnin määrä neliömetreinä ja arvo euroina 1. huhtikuuta 2009 ja 31. maaliskuuta 2010 välisenä aikana

— kaikkien tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantoon ja/tai myyntiin osallistuneiden etuyhteydessä olevien yritysten ⁽¹⁰⁾ nimet ja tarkka kuvaus niiden toiminnasta,

— muut asiaa koskevat tiedot, joista voi olla komissiolle hyötyä otoksen valinnassa.

Toimittamalla edellä mainitut tiedot yritys antaa suostumuksensa siihen, että se voidaan valita otokseen. Jos yritys valitaan otokseen, sen edellytetään täyttävän kyselylomakkeen ja suostuvan toimitiloissaan tehtävään vastausten tarkastukseen, jäljempänä ’paikalla tehtävä tarkastus’. Jos yritys ilmoittaa, ettei se suostu mahdolliseen otokseen valintaan, sen katsotaan kieltäytyneen yhteistyöstä tutkimuksessa. Komissio tekee yhteistyöstä kieltäytyneitä tuojia koskevat päätelmänsä käytettävissään olevien tietojen perusteella, ja lopputulos voi olla osapuolen kannalta epäedullisempi kuin jos se olisi toiminut yhteistyössä.

Saadakseen etuyhteydettömiä tuojia koskevan otoksen valinnassa tarpeellisina pitämänsä tiedot komissio voi lisäksi ottaa yhteyttä tiedossa oleviin tuojien järjestöihin.

Asianomaisten osapuolten, jotka haluavat toimittaa muita kuin edellä pyydettyjä otoksen valinnan kannalta merkittäviä tietoja, on tehtävä se 21 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ellei toisin mainita.

Jos otos tarvitaan, tuojien valintaperusteena voidaan käyttää tutkimuksen kohteena olevan tuotteen suurinta edustavaa unionissa myytyä määrää, joka voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Komissio ilmoittaa kaikille etuyhteydettömille tuojille ja tuojien järjestöille otokseen valituista yrityksistä.

Saadakseen tutkimuksensa kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot komissio lähettää otokseen valituille etuyhteydettömille tuojille ja tiedossa oleville tuojien järjestöille kyselylomakkeen. Kyseisten osapuolten on palautettava täytetty kyselylomake 37 päivän kuluessa otoksen valinnasta ilmoittamisen jälkeen, ellei toisin ilmoiteta. Kyselylomakkeella annetaan tietoa muun muassa yritysten rakenteesta, niiden toiminnasta tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osalta sekä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen jälleenmyynnistä.

⁽¹⁰⁾ Ks. alaviite 5.

5.2 Menettely vahingon määrittämiseksi

Vahingolla tarkoitetaan unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästyä unionin tuotannonalan perustamisessa. Vahingon määrittäminen perustuu sitä tukevaan näyttöön, ja siihen on kuuluttava puolueeton tarkastelu, joka kohdistuu polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrään, sen vaikutukseen samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla ja kyseisen tuonnin vaikutukseen unionin tuotannonalaan. Jotta voidaan määrittää, onko unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävää vahinkoa, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen unionissa toimivia tuottajia pyydetään osallistumaan komission tutkimukseen.

5.2.1 Unionin tuottajia koskeva tutkimus

Koska tämän menettelyn piiriin kuuluvia unionin tuottajia on mahdollisesti paljon, ja jotta tutkimus valmistuisi säädettyssä määräajassa, komissio voi rajata tutkittavien unionin tuottajien määrän kohtuulliseksi valitsemalla otoksen (tätä menettelyä kutsutaan ”otannaksi”). Otanta suoritetaan perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

Jotta komissio pystyisi päättämään otannan tarpeellisuudesta ja voisi tarvittaessa valita otoksen, kaikkia unionin tuottajia tai niiden edustajia pyydetään ilmoittautumaan komissiolle. Ellei toisin mainita, osapuolten on ilmoitauduttava 15 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* toimittamalla komissiolle seuraavat tiedot yrityksestään tai yrityksistään:

- yrityksen nimi, osoite, sähköpostiosoite, puhelin- ja faksinumero sekä yhteyshenkilön nimi
- tarkka kuvaus yrityksen toiminnasta koko maailmassa tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osalta
- tutkimuksen kohteena olevan tuotteen unionin markkinoilla tapahtuneen myynnin arvo euroina 1. huhtikuuta 2009 ja 31. maaliskuuta 2010 välisenä aikana
- tutkimuksen kohteena olevan tuotteen unionin markkinoilla tapahtuneen myynnin määrä neliömetreinä 1. huhtikuuta 2009 ja 31. maaliskuuta 2010 välisenä aikana
- tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantomäärä neliömetreinä 1. huhtikuuta 2009 ja 31. maaliskuuta 2010 välisenä aikana
- tarvittaessa asianomaisessa maassa tuotetun tutkimuksen kohteena olevan tuotteen unioniin suuntautuneen tuonnin määrä neliömetreinä 1. huhtikuuta 2009 ja 31. maaliskuuta 2010 välisenä aikana

— kaikkien (unionissa ja asianomaisessa maassa tuotetun) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantoon ja/tai myyntiin osallistuneiden etuyhteydessä olevien yritysten ⁽¹¹⁾ nimet ja tarkka kuvaus niiden toiminnasta

— muut asiaa koskevat tiedot, joista voi olla komissiolle hyötyä otoksen valinnassa.

Jos tällaisia tietoja on jo toimitettu komission kauppapolitiikan pääosaston kaupan suojoitoimia käsitteleville yksiköille, yritysten ei tarvitse toimittaa niitä uudelleen. Ilmoittautuessaan ja toimittaessaan edellä mainitut tiedot yritys antaa suostumuksensa siihen, että se voidaan valita otokseen. Jos yritys valitaan otokseen, sen edellytetään täyttävän kyselylomakkeen ja suostuvan toimittomaan tehtävään vastausten tarkastukseen, jäljempänä ’paikalla tehtävä tarkastus’. Jos yritys ilmoittaa, ettei se suostu mahdolliseen otokseen valintaan, sen katsotaan kieltäytyneen yhteistyöstä tutkimuksessa. Komissio tekee yhteistyöstä kieltäytyneitä unionin tuottajia koskevat päätelmänsä käytettävissä olevien tietojen perusteella, ja tällöin lopputulos voi olla osapuolen kannalta epäedullisempi kuin siinä tapauksessa, että se olisi toiminut yhteistyössä.

Saadakseen unionin tuottajia koskevan otoksen valinnan kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot komissio voi lisäksi ottaa yhteyttä tiedossa oleviin unionin tuottajien järjestöihin.

Asianomaisten osapuolten, jotka haluavat toimittaa muita kuin edellä lueteltuja otoksen valintaan vaikuttavia tietoja, on tehtävä se 21 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ellei toisin mainita.

Jos otos tarvitaan, unionin tuottajien valintaperusteena voidaan käyttää suurinta edustavaa unionissa myytyä määrää, joka voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Komissio ilmoittaa kaikille unionin tuottajille ja niiden järjestöille otokseen valituista yrityksistä.

Saadakseen tutkimuksessa tarvitsemansa tiedot komissio lähettää otokseen valituille unionin tuottajille ja tiedossa oleville unionin tuottajien järjestöille kyselylomakkeen. Kyseisten osapuolten on palautettava täytetty kyselylomake 37 päivän kuluessa otokseen valinnasta ilmoittamisen jälkeen, ellei toisin ilmoiteta. Kyselylomakkeella annetaan tiedot muun muassa yrityksen tai yritysten rakenteesta, niiden taloudellisesta tilanteesta, tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen liittyvästä toiminnasta sekä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantokustannuksista ja myynnistä.

⁽¹¹⁾ Ks. alaviite 5.

5.3 Menettely unionin edun arvioimiseksi

Jos polkumyyntiä ja sen aiheuttamaa vahinkoa koskevat väitteet ovat perusteltuja, tehdään perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti päätös siitä, olisiko polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto unionin edun mukaista. Unionin tuottajia, tuojia ja niitä edustavia järjestöjä, käyttäjiä ja niitä edustavia järjestöjä, toimittajia ja niitä edustavia järjestöjä sekä kuluttajajärjestöjen edustajia pyydetään ilmoittautumaan 15 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ellei toisin mainita. Voidakseen osallistua tutkimukseen kuluttajia edustavien järjestöjen on osoitettava saman määräajan kuluessa, että niiden toiminnan ja tutkimuksen kohteena olevan tuotteen välillä on objektiivisesti havaittava yhteys.

Edellä mainitun määräajan kuluessa ilmoittautuvat osapuolet voivat toimittaa komissiolle tietoja siitä, onko toimenpiteiden käyttöön ottaminen unionin edun mukaista, 37 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ellei toisin mainita. Tiedot voidaan toimittaa joko täyttämällä komission laatima kyselylomake tai vapaamuotoisesti, jolloin olisi hyvä kattaa kyselylomakkeeseen sisältyvät seikat. Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti toimitettavat tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos tietojen tueksi on niitä toimitettaessa esitetty tosiasioihin perustuva näyttö.

5.4 Muut kirjalliset huomautukset

Kaikkia asianomaisia osapuolia pyydetään esittämään näkökantansa, toimittamaan tietoja ja esittämään asiaa tukevaa näyttöä tässä ilmoituksessa annettujen ohjeiden mukaisesti. Nämä tiedot ja asiaa tukeva näyttö on toimitettava komissiolle 37 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ellei toisin mainita.

5.5 Mahdollisuus tulla tutkimusta suorittavien komission yksiköiden kuulemaksi

Kaikki asianomaiset osapuolet voivat pyytää tulla tutkimusta suorittavien komission yksiköiden kuulemaksi. Kuulemista koskevat pyynnöt on esitettävä kirjallisesti, ja niissä on ilmoitettava pyynnön perustelut. Tutkimuksen alkuvaiheeseen liittyviä kysymyksiä koskevat kuulemispyynnöt on esitettävä 15 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Myöhemmät kuulemispyynnöt on esitettävä määräajoissa, jotka komissio vahvistaa osapuolten kanssa käymässään yhteydenpidossa.

5.6 Kirjallisia huomautuksia, kyselylomakkeiden palauttamista ja kirjeenvaihtoa koskeva menettely

Asianomaisten osapuolten on esitettävä kaikki huomautuksensa, myös otokseen valintaa varten toimitettavat tiedot, markkinatalouskohtelun pyytämistä varten täytetyt lomakkeet, kyselylomakkeet ja niiden päivitykset kirjallisina sekä paperilla että

sähköisessä muodossa, ja niissä on oltava asianomaisen osapuolen nimi, osoite, sähköpostiosoite sekä puhelin- ja faksinumero. Jos asianomainen osapuoli ei teknisistä syistä pysty toimittamaan huomautuksiaan ja pyyntöjään sähköisessä muodossa, sen on ilmoitettava siitä komissiolle välittömästi.

Kaikki asianomaisten osapuolten luottamuksellisia toimittamat kirjalliset huomautukset, mukaan luettuina tässä ilmoituksessa pyydetty tiedot, kyselyvastaukset ja kirjeenvaihto on varustettava merkinnällä "Limited" ⁽¹²⁾.

Asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti ei-luottamukselliset yhteenvedot, jotka varustetaan merkinnällä "For inspection by interested parties" (asianomaisten tarkasteltaviksi). Näiden yhteenvedojen tulee olla riittävän yksityiskohtaiset, jotta luottamuksellisen tiedon sisällöstä olisi saatavissa riittävä käsitys. Jos asianomainen osapuoli ei liitä toimittamiinsa luottamuksellisiin tietoihin ei-luottamuksellista yhteenvedoa, jonka muoto ja laatu vastaavat vaatimuksia, kyseiset luottamukselliset tiedot voidaan jättää huomiotta.

Komission yhteystiedot:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Fax +32 22979805

Sähköposti: trade-ad-ceramic-tiles-china@ec.europa.eu

6. Yhteistyöstä kieltäytyminen

Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tai ei toimita tarvittavia tietoja määräajassa tai jos se huomattavasti vaikeuttaa tutkimusta, alustavat tai lopulliset päätelmät, jotka voivat olla myönteisiä tai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

Jos todetaan, että jokin asianomainen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja niiden sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja tästä johtuen päätelmät tehdään käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti, lopputulos voi olla kyseisen osapuolen kannalta epäedullisempi kuin siinä tapauksessa, että se olisi toiminut yhteistyössä.

⁽¹²⁾ Kyseinen asiakirja on neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51) 19 artiklassa ja vuoden 1994 GATT-sopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdyn WTO-sopimuksen (polkumyynnin vastainen sopimus) 6 artiklassa tarkoitettu luottamuksellinen asiakirja. Se on myös suojattu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43) 4 artiklan nojalla.

7. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja

Asianomaiset osapuolet voivat ottaa yhteyttä kuulemismenettelystä vastaavaan kauppapolitiikan pääosaston neuvonantajaan. Neuvonantaja on asianomaisten osapuolten ja tutkimuksen suorittavien komission yksiköiden välinen yhteyshenkilö. Neuvonantaja tarkastelee pyyntöjä tutustua asiakirjoihin, asiakirjojen luottamuksellisuutta koskevia kiistoja, määräaikojen pidentämispyyntöjä ja kolmansien osapuolten pyyntöjä tulla kuulluiksi. Neuvonantaja voi järjestää yksittäisen asianomaisen osapuolen kuulemisen ja toimia sovittelijana sen varmistamiseksi, että asianomaisen osapuolen puolustautumisoikeus toteutuu täysimääräisesti.

Neuvonantajan kanssa järjestettävää kuulemistä koskevat pyynnöt on esitettävä kirjallisesti, ja niissä on ilmoitettava pyynnön perustelut. Tutkimuksen alkuvaiheeseen liittyviä kysymyksiä koskevat kuulemispyynnöt on esitettävä 15 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Myöhemmät kuulemispyynnöt on esitettävä määräajoissa, jotka komissio vahvistaa osapuolten kanssa käymässään yhteydenpidossa.

Neuvonantaja järjestää myös tilaisuuksia osapuolten väliselle kuulemiselle, jossa voidaan tuoda esille vastakkaisia näkökantoja ja esittää niihin vastaväitteitä muun muassa polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevilla kysymyksillä.

Tällainen kuuleminen järjestetään pääsääntöisesti viimeistään alustavista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen neljännen viikon lopussa.

Asianomaiset osapuolet saavat lisätietoja sekä tarkemmat yhteystiedot kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan verkkosivuilta kauppapolitiikan pääosaston verkkosivustolla (http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/ho/index_en.htm).

8. Tutkimuksen aikataulu

Tutkimus saatetaan päätökseen perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdan mukaisesti 15 kuukauden kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Väliaikaiset toimenpiteet voidaan ottaa käyttöön perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

9. Henkilötietojen käsittely

Tässä tutkimuksessa kerättyjä henkilötietoja käsitellään yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽¹³⁾ mukaisesti.

⁽¹³⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

MUUT SÄÄDÖKSET

EUROOPAN KOMISSIO

Ilmoitus henkilöille, yhteisöille ja elimille, jotka on lisätty Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon komission asetuksella (EU) N:o 532/2010

(2010/C 160/07)

1. Neuvoston yhteisessä kannassa 2007/140/YUTP ⁽¹⁾ määrätään muun muassa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman (UNSCR) 1737 (2006) liitteessä nimettyjen luonnollisten tai oikeushenkilöiden, yhteisöjen ja elinten sekä niiden muiden henkilöiden, yhteisöjen ja elinten varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämisestä, jotka YK:n turvallisuusneuvosto tai turvallisuusneuvoston asianmukainen komitea on nimennyt päätöslauselman UNSCR 1737 (2006) 12 kohdan ja päätöslauselman UNSCR 1803 (2008) 7 kohdan mukaisesti.

2. YK:n turvallisuusneuvosto päätti 9. kesäkuuta 2010 nimetä yhden luonnollisen henkilön ja 40 oikeushenkilöä, yhteisöä tai elintä näiden kohtien mukaisesti. Kyseiset luonnolliset tai oikeushenkilöt, yhteisöt tai elimet voivat koska tahansa jättää YK:lle mahdollisesti asiakirjoin perustellun pyynnön harkita uudelleen päätöstä heidän nimeämisestään. Pyyntö on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Lisätietoja: <http://www.un.org/sc/committees/dfp.shtml>

3. Edellä 2 kohdassa mainittuihin YK:n päätöksiin liittyen komissio on antanut asetuksen (EU) N:o 532/2010 ⁽²⁾, jolla muutetaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 ⁽³⁾ liitettä IV.

Siksi seuraavia asetuksessa (EY) N:o 423/2007 tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan kyseisiin luonnollisiin tai oikeushenkilöihin, yhteisöihin ja elimiin:

a) kyseisille henkilöille, yhteisöille tai elimille kuuluvien taikka heidän omistuksessaan, hallussaan tai määräysvallassaan olevien varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen sekä kieltä suoraan tai välillisesti asettaa varoja ja taloudellisia resursseja heidän saatavilleen tai hyödynnettäviksi (7 artiklan 1 ja 3 kohta);

ja

b) kieltä osallistua tietoisesti ja tahallisesti toimintaan, jonka välittömänä tai välillisenä tavoitteena tai seurauksena on a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden kiertäminen.

⁽¹⁾ EUVL L 61, 28.2.2007, s. 49.

⁽²⁾ EUVL L 154, 18.6.2010, s. 5.

⁽³⁾ EUVL L 103, 20.4.2007, s. 1.

4. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 liitteeseen IV YK:n 9. kesäkuuta 2010 tekemän päätöksen johdosta asetuksella (EU) N:o 532/2010 lisätyt luonnolliset tai oikeushenkilöt, yhteisöt tai elimet voivat esittää kantansa asiasta komissiolle. Kannanotot lähetetään seuraavaan osoitteeseen:

European Commission
'Restrictive measures'
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Kyseisillä luonnollisilla tai oikeushenkilöillä, yhteisöillä ja elimillä on myös mahdollisuus riitauttaa asetus (EU) N:o 532/2010 Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan 4 ja 6 kohdassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

6. Asetuksessa (EU) N:o 532/2010 mainittujen luonnollisten henkilöiden henkilötietoja käsitellään yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetun asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännösten mukaisesti ⁽¹⁾. Mahdolliset tiedustelut, kuten lisätietopyynnöt tai asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjä oikeuksia koskevat pyynnöt on lähetettävä komissioon, edellä 4 kohdassa mainittuun osoitteeseen.

7. Liitteessä IV luetelluilla luonnollisilla tai oikeushenkilöillä, yhteisöillä ja elimillä on mahdollisuus tehdä asetuksen (EY) N:o 423/2007 liitteessä III luetelluilla verkkosivustoilla mainituille asianomais(t)en jäsenvaltio(ide)n toimivaltaisille viranomaisille hakemus jäädytettyjen varojen ja taloudellisten resurssien käyttämisestä asetuksen 10 artiklassa tarkoitettujen perustarpeiden tyydyttämiseen tai tiettyihin maksuihin tai asetuksen 8 tai 9 artiklassa tarkoitettun luvan saamisesta.

⁽¹⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI